

Bertha Dudde

Rechtzetting van een dwaling over de eeuwige
verdoemenis

A selection of godly proclamations received through the 'Inner Word' by Bertha Dudde

Vertaald door **Gerard F. Kotte**

Verantwoordelijk voor de uitgave:

Hans-Willi Schmitz
St. Bernhardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
GERMANY

Inhoud

1137 Eeuwige verdoemenis - Niet-zijn - Onverlost zijn.....	2
3150 Einde van een verlossingsperiode	3
3524 Gods grote Geduld - Rechtvaardigheid - Genoegdoening.....	4
3619 Het verlossingsproces - Eeuwigheden - Hel - Verdoemenis.....	5
3657 Dag van het oordeel - duivels van de eindtijd.....	6
5256 Schijnbaar liefdeloze hulpmiddelen van God.....	7
5349 Gods erbarmende Liefde draagt zorg voor het verlorene.....	8
5433 Het voortijdig weggeroepen worden.....	9
5593 God verdoemt niet, integendeel, Hij wil verlossen.....	10
5983 Het laatste gericht is ook een liefdedaad van God.....	11
6155 Er bestaat geen eeuwige verdoemenis!.....	11
6274 Het van God verwijderd zijn en de verkeerde instelling tegenover Hem.....	12
6420 "Eeuwige verdoemenis" - Licht - De wil van Lucifer?.....	13
6638 Over "de hel" De hernieuwde kluistering De eindeloze Liefde van GOD.....	14
7170 Verklaring van de vele sterfgevallen: het sluiten van de poorten in het hiernamaals.....	15
7192 Gods oneindige erbarmende Liefde.....	16
7279 God is een "God van Liefde", niet een God van toorn.....	18
7591 Hernieuwde kluistering is een gevolg van de geestelijke dood.....	19
7625 Gods gerechtigheid eist genoegdoening.....	20
7644 Geestelijke dood en hernieuwde kluistering.....	21
7910 De leer van de verdoeming is een dwaalleer.....	22
8042 GOD's grote Liefde.....	23
8043 God probeert wederliefde te wekken.....	24
8384 Het op de hoogte zijn van het doel van het aardse leven.....	26
8443 Niets blijft voor eeuwig onverlost achter.....	27

Eeuwige verdoemenis - Niet-zijn - Onverlost zijn

B.D. No. 1137

15. oktober 1939

Onscheidbaar is de Schepper van hemel en aarde verbonden met al Zijn schepselen. Zonder het doen toekomen van Zijn kracht is niets levensvatbaar en dus moet deze kracht aan elk scheppingswerk worden gegeven om het te behouden. Zo staan alle wezens in voortdurende verbinding met het hoogste Wezen en kan derhalve het wezen toch een niet-door-God-gewilde weg gaan, zonder echter zich helemaal van zijn Schepper en Maker te kunnen scheiden. Het zal altijd een beroep moeten doen op Diens verschaffen van kracht, ofschoon het zich in de verblindheid van zijn denken, in het laatste stadium van zijn ontwikkeling, onafhankelijk waant van elke boven hem staande macht. Het niet willen erkennen van een macht schakelt het aanwezig zijn van zo'n macht niet uit.

Als dus het wezen zich wil scheiden van zijn Schepper, gebeurt dit alleen in zijn eigen denken, doordat het zijn wil bewust afkeert van de goddelijke Wil, maar nooit kan het zich door zulk denken losmaken van zijn Schepper, want dit zou hetzelfde betekenen als "niet-zijn". Een scheiden is bijgevolg niet mogelijk en het zich bewust van God afkeren heeft alleen tot gevolg, dat dit wezen niet naar de vrijwording van zijn geest streeft, maar dat het verkiest om in onverloste toestand te blijven, dus dat het zich als het ware terugplaatst in de gekluisterde vorm, die het al had overwonnen en het zo de kloof tussen de Schepper en zichzelf eindeloos vergroot, in plaats van die te verkleinen. En deze teruggang is hetzelfde als een eeuwige verdoeming, want voor het wezen zijn

Bertha Dudde - 2/28

Source: www.bertha-dudde.org

het eindeloze tijden in onuitsprekelijke kwelling. Er bestaat geen niet-zijn, alleen een onverlost-zijn. De weg naar de verlossing is voor ieder wezen begaanbaar en er wordt hem alle mogelijke hulp verleend. Alleen moet de vereniging met God worden nagestreefd, maar niet de verwijdering van God. God trekt de wezens tot Zich omhoog in Zijn oneindige Liefde, indien ze maar de ogen opslaan naar Hem. Maar als Hij weerstand vindt in de wil van de mens en Zijn Liefde wordt niet aangenomen, dan houdt ook het geven van genade op, maar de krachttoevoer uit God wordt hem net als voorheen verleend, zolang de weg over de aarde nog niet is afgelegd.

Pas in het hiernamaals zal het wezen, dat weerstand bood, het gebrek aan goddelijke kracht gaan merken. Het is dan in zekere zin aan zichzelf overgelaten. Het heeft ook dan nog de mogelijkheid de kloof te overbruggen, echter ligt ook het gevaar voor de hand, in eindeloze diepten omlaag te storten, als de verstoktheid zo groot is, dat het ook dan nog elke hulp afwijst. En dan is de weg naar omlaag ingeslagen, die weer in gevangenschap eindigt, dat het wezen weer wordt ingelijfd in de vaste vorm en de gang van zijn positieve ontwikkeling weer eeuwigheden moet doormaken, tot eindelijk de scheiding van het schepsel van de eeuwige Schepper is overwonnen.

Amen

Einde van een verlossingsperiode ...

B.D. No. 3150

6. juni 1944

Een onvoorstelbaar lange ontwikkelingstijd hebt u, mensen, al achter u en nu staat u kort voor het einde van een periode, die u gegeven was om u te voltooien. Het aardse leven als mens is de afsluiting van een ontwikkelingsperiode, maar nu gaat alles naar het einde, want de aarde in haar huidige vorm blijft niet bestaan. Ze ondergaat een totale verandering, omdat het menselijk geslacht, dat thans de aarde bevolkt, zijn taak zich te ontwikkelen niet meer nakomt en dus de aarde in haar huidige vorm nutteloos is geworden en daarom een hervorming beleeft, opdat weer nieuwe mogelijkheden geschapen worden er te verblijven voor het geestelijke, dat de aarde onvoltooid verlaat en daarom weer in de scheppingen van de nieuwe aarde wordt verbannen. De eindeloos lange ontwikkelingstijd vóór de belichaming als mens, is voor deze dan voor niets geweest, als hij in het laatste stadium faalt.

De oneindige Liefde Gods heeft het wezenlijke nog in het hiernamaals de mogelijkheid gegeven zich te ontwikkelen, zodat het daar nog rijp kan worden, al is het ook onder veel moeilijker omstandigheden dan op de aarde. Maar nu gaat een verlossingsperiode haar einde tegemoet en dit betekent een afsluiting ook van aan het wezenlijke in het hiernamaals verleende gelegenheden om rijp te worden. Want de mensen van de eindtijd zullen bij hun sterven niet meer de graad van rijpheid hebben om in sferen van het hiernamaals opgenomen te kunnen worden, tenzij dat de Barmhartigheid Gods ze nog tevoren wegroept, in een tijd van grootste nood en rampspoed, die hun nog voor hun sterven het besef van een eeuwige Godheid oplevert.

Maar de laatsten zijn helemaal van God afgekeerd, ze zijn verhard en niet toegankelijk voor onderrichting, daarom ook niet vatbaar voor verbetering. En van dezen wordt die mogelijkheid zich positief te ontwikkelen weggenomen, doordat hun het lichamelijke leven wordt afgenomen en het wezenlijke in hen weer opnieuw wordt gekluisterd in de vaste vorm. Wat dat betekent kan alleen hij begrijpen, die op de hoogte is van de eindeloos lange gang door de schepping, die het wezenlijke moet afleggen. En ook hij kan het zich niet bij benadering voorstellen; niet voordat hij in het lichtrijk is binnengegaan en zijn eigen ontwikkelingsgang kent. Maar van God uit is het wezenlijke een overvloedig bemeten tijd verleend zich te verlossen, die het echter niet heeft gebruikt om Hem naderbij te komen, maar voor nog grotere verwijdering. En voor zulke wezens is er geen vooruitgang meer op deze aarde. Veeleer slechts een voortdurende achteruitgang, waarvan het einde de kluistering in de vaste vorm moet zijn.

De mensen zijn nu zo onwetend en hardleers, dat ze de eindtijd niet onderkennen, dat ze totaal niet ongerust zijn over waar het geestelijk diepe niveau toe leiden moet, omdat ze al het geestelijke afwijzen en alleen nog aan hun aardse leven aandacht schenken. En aan deze toestand moet een einde worden gemaakt, de mensheid moet vooreerst met geweld gewezen worden op dit einde. En als ook dit zonder resultaat is, gaat ze de ondergang tegemoet. Dat wil zeggen, aards maakt de aarde en met haar haar bewoners een proces van totale verandering door, doordat de aarde volledig nieuw wordt gevormd in haar buitenkant en de mensen eveneens een totale verandering van de uiterlijke vorm te wachten staat: dat hun vleselijke omhulling van het wezenlijke afvalt en een vaste materie dit nu weer omsluit, die het elke wilsvrijheid ontnemt en dat het nu weer gekluisterd is voor eindeloos lange tijden.

Ofschoon dit de mensen bekend wordt gemaakt, veranderen ze hun levenswandel niet, omdat ze niet geloven en door hun liefdeloos leven in volslagen duisternis van geest zijn verzonken en totaal verkeerd denken. De mens kan alleen door liefde tot inzicht komen en als die hem mankeert, is hij blind van geest en voor elk denkbeeld ontoegankelijk. Doch God maant en waarschuwt de mensen onophoudelijk en als ze aandacht zouden schenken aan de tijd en de gebeurtenissen ervan, aan de stemmen die hun de liefde prediken, zouden ze ook wantrouwig worden en nadenken over deze aankondigingen. Maar de satan heeft ze in zijn macht en zij zelf hebben niet de wil zich van hem los te maken. En daarom komt het einde onherroepelijk, want de verlossingsperiode is binnenkort afgelopen.

Amen

Gods grote Geduld - Rechtvaardigheid - Genoegdoening

B.D. No. 3524

26. augustus 1945

De daden van liefdeloosheid nemen de overhand en van Mijn Geduld wordt uitermate veel gevergd. Mijn Rechtvaardigheid wordt uitgedaagd, de mensheid stapelt zonde op zonde en denkt niet aan de gevolgen, die vreselijk zijn. Ze bespoedigt zelf de ondergang, want de haar gestelde grens mag ze niet overschrijden. Maar deze is snel bereikt. Nog kunnen de mensen vrij te werk gaan, ze worden door Mij niet gehinderd en ze kunnen gebruik maken van hun vrijheid. Maar spoedig zal Mijn Wil hen hinderen en hun lot zal vreselijk zijn. Ze willen het niet anders, want al het denken en streven van de mensen is slecht, het brengt slechte daden voort en de liefdeloosheid neemt toe, de afstand tot Mij wordt steeds groter en kan alleen in volledige verstarring (verkoeling) van geestelijke substantie eindigen, omdat de uitstraling van Mijn Liefde het geestelijke niet meer raakt, dat zich van Mij verwijdert.

En volledige verkoeling van geestelijke substantie betekent: door vaste materie omsloten te zijn, beroofd van de vrije wil en te moeten handelen naar Mijn Wil, Die met de zijne in strijd is. En dus is het een toestand van kwellen en pijn, waar het geestelijke zelf op aanstuurt, door zijn verkeerde wil tijdens de laatste belichaming op aarde. Alle liefde is uit de harten verdwenen, of ze geldt alleen de wereld en is derhalve verkeerd. De wil is van Mij afgekeerd, zodra de liefde niet Mij betreft en Mijn tegenstander wint aan macht over de zielen der mensen, want hun wil is naar hem gekeerd.

En zo is er geen tegenhouden meer aan, de dag van het gericht komt steeds dichterbij en elke dag tevoren is een genade, een bewijs van Mijn overgrote Liefde en Geduld, om de mensen nog de mogelijkheid te geven te veranderen. Elke dag brengt zo veel leed, dat de mensen er aandacht aan zouden moeten schenken en hun gedachten geestelijk zouden moeten richten. En het zou nog niet te laat zijn om te veranderen. Terwille van de weinigen, die Mij leren herkennen in leed en nood, oefen Ik nog geduld. Ik schep geen genoeg in vernietiging en verwoesting, maar Ik hinder de menselijke wil niet. Maar eens zal Ik er Mijn Wil tegenin brengen, Die zich weliswaar eveneens verwoestend uit, maar Die gepaard gaat met Wijsheid en Liefde en daarom een zegenrijke

uitwerking heeft op het geestelijke, dat nog in ontwikkeling is en dat ook voor de mens zegenrijke gevolgen kan hebben, wanneer hij Mij en Mijn Macht daarin herkent.

Ik maak aan de liefdeloosheid een einde, zodra de grens is bereikt. Maar het einde zal vreselijk zijn, want Mijn Rechtvaardigheid veroordeelt ter genoegdoening het zondige, omdat het geen acht slaat op Mijn aanmaningen en waarschuwingen en het de korte tijd van genade niet benut, die het nog is verleend, door Mijn overgrote Geduld en Barmhartigheid.

Amen

Het verlossingsproces - Eeuwigheden - Hel - Verdoemenis

B.D. No. 3619

4. december 1945

Het verlossingsproces van het geestelijke duurt zolang, als het geestelijke zelf daarvoor nodig heeft. Dus kan er niet van eenzelfde lange duur worden gesproken, maar ieder wezen bepaalt deze zelf, door de hardheid van zijn weerstand, door zijn wil om zich te laten verlossen. En daarom kunnen er eeuwigheden voorbijgaan, eer dit proces is beëindigd en er kunnen meerdere verlossingsperiodes nodig zijn, maar er kan ook één tijdperk toereikend zijn voor de verlossing van het geestelijke, zodra het zelf gewillig is en de verlossing in het laatste stadium bewust nastreeft.

Dit laatste stadium kan eerder of later in een verlossingsperiode worden doorgemaakt door het geestelijke, want ook hier is de wil van het geestelijke in gebonden toestand doorslaggevend, ofschoon deze wil niet vrij is. Het wezen moet wel bepaalde bezigheden verrichten, het kan niet tegen de goddelijke Wil ingaan. Maar het kan deze bezigheid bereidwillig nakomen, het kan zelf streven naar een lossen maken van zijn keten en dan heeft het niet zo'n lange tijd nodig voor zijn positieve ontwikkeling in de "je moet" toestand en kan het des te eerder het laatste stadium met wilsvrijheid binnengaan, waarin het definitief moet kiezen of het in liefde en uit vrije wil bereid is dienstbaar te zijn, of terugvalt in de weerstand tegen God.

En daarom kan een wezen, dat in het voorstadium snel opwaarts klom, door een niet benut leven op aarde als mens het verlossingsproces zelf langer maken, terwijl hij dit dan in het rijk hierna moet voortzetten onder aanzienlijk moeilijkere omstandigheden. In het geestelijke rijk kunnen er weer eeuwigheden voorbijgaan, voordat het in het lichtrijk kan binnengaan. Ook bestaat de mogelijkheid, dat het dieper wegzinkt en tenslotte weer de gang door de schepping moet gaan in gebonden wil, dat er dus een tweede verlossingsperiode nodig is voor dit wezenlijke en ook meerdere, om eens het doel te bereiken.

Het in harde weerstand tegen God volhardende geestelijke heeft een heel wat grotere tijdsduur nodig voor zijn verlossing. Het wordt in de harde materie vastgehouden, het heeft al eeuwigheden nodig voor zijn positieve ontwikkeling in de "je moet" toestand, maar ook deze leidt eenmaal naar het laatste stadium als mens, waarin het de laatste wilsproef moet afleggen. Ook dan nog bestaat het gevaar van een stilstand of achteruitgang, maar ook de mogelijkheid van een volkomen verlossing. Doch dit laatste zal qua aantal steeds kleiner worden, hoe verder een verlossingsperiode is gevorderd. Kennelijk is de weerstand tegen God nog niet gebroken, ondanks de eindeloze gevangenschap tevoren. Dit blijkt uit het lage geestelijke niveau van de mensheid, uit haar ongelooft en uit een leven zonder verbinding met God. Maar de mensen, die in deze tijd toch hun doel bereiken, hebben veel zware strijd te doorstaan als compensatie voor hun eindeloos lange weerstand tevoren, maar ook uitermate veel kracht en genade te verwachten van de kant van God, Die het geestelijke bijstaat in overgrote Liefde om het naar het doel te leiden.

Maar het wezenlijke, dat faalt, gaat onherroepelijk nogmaals de ontwikkelingsgang, zonder dat het de gelegenheid wordt geboden, in het hiernamaals rijp te worden. Want het bereikt de rijpheidsgraad niet meer, die voor een positieve ontwikkeling in het hiernamaals is vereist. Het is

veel meer in de macht van satan, dus al zo ver weggezonden, dat alleen nog maar het binden in de vaste materie - een volgende gang door de schepping in de toestand van "je moet" - dit geestelijke kan helpen, de grote afstand tot God te verminderen en zodoende ook de totale krachteloosheid, die het gevolg is van het van God verwijderd zijn. En zo is het mogelijk, dat meerdere ontwikkelingsperioden nodig zijn om een wezen naar het doel te brengen. En daarom wordt er ook van eeuwige verdoemenis gesproken, van hel en dood, omdat het perioden zijn, die naar menselijk gevoelen eeuwigheden duren, die het verstand van de mens met zijn begrip van tijd niet kan begrijpen en die daarom ook de erbarmende Liefde Gods duidelijk maken, waarmee Hij te allen tijde op de mensen probeert in te werken en in het bijzonder in de tijd van het einde, om hen voor zo'n herhaalde gang over de aarde te behoeden, om hen te brengen in de toestand van rijpheid, die een binnengaan in het rijk hierna mogelijk maakt, om de ontwikkeling daar voort te zetten. Want eens is de tijd afgelopen, die God het geestelijke heeft toegestaan om zich te verlossen en een nieuwe periode begint volgens heilsplan van eeuwigheid, die aan al het gebeuren ten grondslag ligt en die alleen de verlossing van het onvrije geestelijke tot doel heeft.

Amen

Dag van het oordeel - duivels van de eindtijd

B.D. No. 3657

15. januari 1946

De dag van het oordeel zal alles beëindigen, goede en kwade werken op deze aarde, zoals het verkondigd is in woord en geschrift. Hij zal een verschrikking zijn voor het kwade, voor de duivels van de eindtijd, die belichaamd als mens op aarde vertoeven, zoals hij echter ook een dag van vreugde en overwinning is voor de mensen, die te allen tijde het goede nastreefden, die Mij herkenden en bekenden, ondanks het ergste woeden van die duivels, die onder de heerschappij van satan staan. En Mijn Rechtvaardigheid zal openbaar worden, niets zal verborgen kunnen worden, niets zal onder valse schijn bestaan blijven, elke daad en elke gedachte zal openlijk tevoorschijn komen en Ik zal de mensen oordelen naar hun levenswandel. En alle nood zal een einde hebben voor de mijnen. Maar de grote nood voor hen, die gebonden zijn aan Mijn tegenstander, zal nu pas beginnen en dit is hun verdoemenis, dat Ik ze opnieuw gevangen neem, dat ze - van hun vrije wil beroofd - in de hardste materie weer moeten smachten, eindeloos lange tijd.

Doch de duivels van de eindtijd hebben voorlopig geen erbarming te verwachten, want hun woeden tegen Mij en de mijnen is te erg en brengt de hardste straf met zich mee. Tevens is een verandering van hun gezindheid op deze aarde niet meer mogelijk, want ze zijn te diep weggezonden en de geestelijke toestand weer nabij, die Mij bewoog de schepping voor het afgefallen geestelijke te laten ontstaan en dus moeten ze weer de gang door de schepping afleggen, wil eens de mogelijkheid bestaan, in vrije wil Mij nader te komen.

Het laatste gericht is daar de inleiding toe en is tevens de afsluiting voor de zielen, die hun weerstand tegen Mij definitief hebben opgegeven, die in vrije wil op Mij aanstuurden en Mijn welgevallen trachtten te verwerven op aarde. En dus wordt het goede van het kwade gescheiden en voor de ogen van alle mensen op aarde zal de gebeurtenis van de vernietiging zich afspelen en het zal een grote ontzetting zijn voor alle aardbewoners, want de mijnen haal Ik tevoren weg. Ik neem hen in levende lijve van deze aarde en plaats hen over naar een oord van vrede, tot het werk van de hervorming van de aarde is volbracht, die hen dan weer tot verblijfsplaats dient.

Het einde is nabij en u allen zult het uur van het gericht moeten vrezen, dat u nu hoont en bespot en niet meer aan de Rechtvaardigheid van Diegene gelooft, Die u het leven gaf. Het uur zult u moeten vrezen en er alles voor over hebben, het voor u niet tot een uur van verdoeming te laten worden. Geloof, dat de tijd nabij is, die Ik alsmaar heb aangekondigd en bereid u erop voor. Want de tijd, die u nog is gegeven voor uw levenswandel op aarde, is buitengewoon kort. Het is slechts nog een laatste fase, die ook uitermate vol leed zal zijn en herken daaraan, dat u in de eindtijd leeft

en het einde geen uitstel meer duldt, want als de duivels zelf op aarde tekeer gaan, beëindig Ik hun bestaan. En dat de duivels woeden, zult u allen daaraan kunnen herkennen, dat hun doen en laten tegen Mij is gericht, dat alle liefde verdwijnt, dat de mensen in grofste liefdeloosheid elkaar schade berokkenen, dat ze als duivels onder elkaar tekeer gaan en elke goddelijke ordening buiten beschouwing laten.

Maar waar de liefde verdwijnt is het rijk van Mijn tegenstander en dit rijk vernietig Ik als de laatste dag is gekomen, die Ik als einde heb bepaald sinds eeuwigheid, in het besef van de wil der mensen en hun geestelijk dieptepunt, dat getuigt van hun toebehoren aan Mijn tegenstander. En Ik roep u allen zeer nadrukkelijk toe: Denk aan het dichtbij zijnde einde. Bereid u voor, opdat u tot de mijnen behoort. Laat u niet door de duivels verleiden, maar bied hen weerstand, opdat u niet aan het oordeel zult zijn onderworpen. Want de laatste dag is niet al te ver meer. Hij zal u verrassen, als u geen acht slaat op Mijn Woord, als u niet gelooft. Maar Ik wil u waarschuwen eer het te laat is en stuur met dit doel u Mijn boden toe, die u Mijn Woord moeten brengen, Dat Waarheid is en blijven zal tot in alle eeuwigheid, want Het gaat van Mij uit, Die de eeuwige Waarheid Zelf ben.

Amen

Schijnbaar liefdeloze hulpmiddelen van God

B.D. No. 5256
18. november 1951

Ik wil u redden uit de nood van de ziel. De nood van het lichaam gaat voorbij, ze duurt niet eeuwig. Echter de nood van de ziel houdt niet op met de dood, maar u neemt ze mee over in het geestelijke rijk en daar zal ze u pas echt tot bewustzijn komen, want op aarde zult u ze met wereldse genoegens en vreugden kunnen verdoven. En dat is juist het ongeluk, dat u de tijd op aarde er niet voor gebruikt om de ziel te helpen; dat u niet denkt aan haar toestand na de dood van het lichaam, als ze in kwelling en duisternis een kwijnend bestaan leidt en onuitsprekelijk lijdt. Uit deze nood wil Ik haar bevrijden. Maar Mijn hulp zal steeds een pijnlijke uitwerking hebben op het lichaam, uw leven op aarde wordt door Mijn hulp aangeroerd en niet tot uw vreugde.

Ik moet over u, mensen, gevoelige nood en lijden laten komen, Ik moet uw aardse welbevinden verstoren. Ik moet op smartelijke wijze ingrijpen in uw vertrouwde leven, om u tot zelfbezinning te brengen, om u wakker te maken uit een toestand van diepste slaap, daar u de ziel zonder hulp laat. En zo verwond Ik u keer op keer. En toch is het Mijn Vaderliefde, die naar deze hulpmiddelen moet grijpen, om u, Mijn kinderen, van het eeuwige verderf te redden. Maar of u zich dit ten nutte maakt, staat u vrij. Het kan ook zijn, dat alle middelen zonder resultaat blijven en dat u ook dan nog alleen de wereld ziet en ernaar verlangt. Dan hebt u zelf uw oordeel over u uitgesproken, dan kiest u voor uzelf vrijwillig een lot, dat ontzettend smartelijk is en eindeloos lange tijd duurt. Ik ben van dit lot van u op de hoogte en daarom grijp Ik af en toe zo hard in uw aardse leven in, dat u Mij niet meer als een God van Liefde zult willen erkennen, dat u Mij daarom ook vaak helemaal afwijst of zich tegen Mij verzet en zich daardoor aan Mijn tegenstander uitlevert.

Ik wil alleen uw gelukzaligheid. Ik heb geen ander doel, dan u aan de geestelijke dood te ontrukken, uw ziel een lichtschijnsel te geven, opdat u de weg kunt vinden, als u het geestelijke rijk betreedt en aards niet meer kunt werken. De ziel blijft bestaan na de lichamelijke dood, maar pas wanneer ze in het geestelijke rijk werkzaam kan zijn, verheugt ze zich over haar leven. En daartoe wil Ik haar helpen en Ik stuit voortdurend op tegenstand van de kant van de mens, die alleen maar aandacht schenkt aan en houdt van al het uiterlijke, maar niet aan zijn ziel denkt. U let alleen maar op de omhulling, maar de kern vergeet u en dat alleen is het ware, het onvergankelijke, terwille waarvan u op aarde leeft.

De nood en het leed op aarde zullen toenemen, hoe dichterbij het einde is. En zalig de mens, die het op zich in zal laten werken, die het vergankelijke van het aardse daaruit inziet en zich onvergankelijke goederen probeert te verwerven. Slechts weinigen zullen door de nood tot inzicht

komen en toch laat Ik het terwille van deze weinigen toe, dat vaak een groot aantal mensen het leven verliest, want het lichaam van hen verliest niets, maar de zielen hebben nog gelegenheid in het rijk hierna omhoog te klimmen, wanneer ze het willen. Maar die Ik heb gewonnen, zullen Mij eeuwig dankbaar zijn en ook het zwaarste leed erkennen als een middel van Mijn Liefde, zonder hetwelk ze verloren zouden zijn voor eeuwige tijden.

Mijn heilsplan is van eeuwigheid voorzien en dus voorzag Ik ook de algehele ongeestelijke toestand aan het einde van deze verlossingsperiode. En Ik zag de heerschappij van Mijn tegenstander over de zielen van de mensen. Ik voorzag echter ook de weinigen, die nog te winnen zijn. Elke verlossingsperiode gaat onder gewelddadig ingrijpen Mijnerzijds ten einde, om de tegenstander nog te ontwringen, wat niet helemaal in zijn macht is.

U, mensen die in Mij gelooft, wees waakzaam van geest in de laatste tijd voor het einde. Besef, wanneer het gaat om Mijn weliswaar harde hulpmiddelen en wanneer Mijn tegenstander zijn hand in het spel heeft. Twijfel niet aan Mijn Liefde, integendeel, herken Ze in elk gebeuren, in elke aardse nood, in elke natuurcatastrofe. Steeds gaat het om zielen, waarvan Mijn Wijsheid inziet, dat ze nog vatbaar zijn voor veranderingen en aan welke hulp gebracht moet worden in hun geestelijke nood. Eens zult ook u Mijn Liefde in haar volle omvang kunnen beseffen, wanneer u het verschrikkelijke lot aanschouwt van diegenen, die Mij weerstand boden en toch niet gedwongen kunnen worden hun weerstand op te geven. Maar zolang deze aarde nog bestaat is Mijn Liefde onophoudelijk ingespannen bezig zielen te redden uit de eindeloos lange tijd van duisternis, die op het einde van deze aarde zal volgen voor Mijn tegenstander en zijn aanhangers, die onverbeterlijk zijn.

Amen

Gods erbarmende Liefde draagt zorg voor het verlorene

B.D. No. 5349

1. april 1952

Mijn Liefde en genade kent geen grenzen en Mijn Barmhartigheid richt Zich op de zwakken, zieken en gebrekkigen. Vanuit een oneindig geduld draag Ik zorg voor diegenen, die zich van Mij verwijderden en vol lankmoedigheid verdraag Ik hun zonden en probeer Ik hen tot ommekeer te bewegen. Ik probeer de ziekte van hun ziel te genezen en Ik wend alle middelen aan om de liefde van diegenen te winnen, die Mij nog sterke weerstand bieden, die nog geen liefde voor Mij voelen. Want Ik geef Mijn schepselen niet op, ook wanneer ze zich vrijwillig van Mij afzonderden, Ik blijf voortdurend voor hen de Vader, Die Zijn kinderen wil redden van het eeuwige verderf. Ik draag zorg voor hen. En daarom is Mijn werkzaam zijn bij de mensen zo duidelijk en zal tegen het einde van deze aarde nog duidelijker zijn, omdat het gevaar steeds groter wordt, dat de mensen opgaan in hem, die Mijn tegenstander is en die hen in het verderf wil storten.

Blindelings lopen de mensen hun ondergang tegemoet, want ze luisteren niet naar de boden, die Ik op hun pad zend. Ze slaan geen acht op Mijn goddelijke woorden van Liefde en hebben slechts ogen en oren voor de wereld, waardoor Mijn tegenstander de mensen lokt en verleidt. Maar Mijn vermanende en waarschuwendende Stem zal telkens dringender weerklinken en aan geen van hen, die Mij ontrouw zijn, zal Mijn stem kunnen ontgaan, want ze klinkt geweldig en getuigt van Mij en Mijn Macht.

Wat geen mens meer in staat is te herkennen als Liefde van Mijn kant, is toch nog Liefde van Mij, omdat Ik de mensen wil winnen voor het te laat is. Weliswaar zullen allen eens van Mij zijn, al duurt het ook nog eindeloze tijden, maar Ik wil niet, dat ze meer moeten lijden dan nodig is voor hun positieve ontwikkeling. Ze hebben al een verre weg afgelegd, met kwellingen en leed in overvloed en er ontbreekt slechts nog een kort stukje van de weg tot Mij. Maar keren ze nu voor het einde nog om, dan bestaat het gevaar, dat ze de eindeloos lange weg nog eens moeten gaan en

Bertha Dudde - 8/28

Source: www.bertha-dudde.org

onuitsprekelijk lijden weer hun lot is. Ik wil echter niet, dat ze meer lijden dan nodig is. Doch Ik laat de mensen hun vrije wil.

Maar Mijn Stem zal weerklinken tot aan het einde. En wordt Ze niet gehoord, daar Ze teder en zacht klinkt, dan zal Ik met donderstem spreken en zal Ik moeten worden aangehoord. Maar ook dan is de mens nog niet gedwongen aan Mijn Stem gevolg te geven. Daarom spreek Ik niet uit de wolken, om Mijn bestaan te bewijzen, maar Ik spreek door de elementen van de natuur, die wel ieder als Mijn Stem kan herkennen, wanneer hij het wil, maar Die hij ook kan afwijzen als een door de natuur veroorzaakt gebeuren, dat juist alleen de mensen verontrust, maar geen aanleiding geeft om hun wil te veranderen. Maar Mijn Liefde rust niet tot Ik Mijn doel verwezenlijkt zie, tot al Mijn schepselen de terugweg naar Mij hebben gevonden, tot zij zelf vurig naar Mijn Liefde verlangen en Ik nu voor hen de Vervulling ben. Mijn Liefde zal het ook bereiken, in kortere of langere tijd, naar gelang de mens zelf zijn wil gebruikt.

Amen

Het voortijdig weggeroepen worden

B.D. No. 5433

9. juli 1952

Ik moet nog uitermate Barmhartig zijn en vele genaden schenken, om de mensen voor de laatste val te behoeden. Ik moet veel mensen voortijdig wegroepen en vele in ongewone nood naderkomen, daar zij anders aan diegene zouden zijn overgeleverd, die hen wil verderven. Er zal een groot weeklagen zijn op de aarde, want de nog levende mensen weten niet, dat het een daad van genade Mijnerzijds is, wanneer Ik het leven van diegenen beëindig, die ze beklagen. Ze weten niet dat ze Mij zouden moeten danken, omdat Ik in erbarmende Liefde bij hen een werk van Liefde doe. Ze weten niet, dat de tijd spoedig ten einde is, die hen zelf nog is verleend.

Maar Ik ken elk menselijk streven. Ik weet waar nog de mogelijkheid bestaat in het rijk hierna rijp te worden, maar wat dan op aarde niet meer mogelijk zou zijn. Integendeel, er zou met zekerheid een val in de diepte plaats hebben, wanneer Ik die mensen in leven liet. Geloof het, u mensen, dat Ik met Liefde en Geduld Me om uw zielen bekommer. Geloof het, dat Ik niet verdoem, maar daarentegen tracht te redden tot aan het einde en dat Ik erg goed weet welk mens in gevaar is verloren te gaan, wanneer Ik hem niet het laatste noodanker toewerp: de lichamelijke dood, om in het geestelijke rijk nog te kunnen ontwaken ten leven. Mijn Liefde houdt nooit op en hoe groter de geestelijke nood van Mijn kinderen op aarde is, des te meer wordt Mijn Liefde en Barmhartigheid zichtbaar, ook wanneer u, mensen, dit niet beseft.

Ik wil uw ondergang niet, Ik wil uw vooruitgang. Ik wil niet, dat u in duisternis wegzinkt, maar Ik wil, dat u stralende hoogten binnengaat en wat Ik nog kan doen voor u en uw eeuwig leven, dat doe Ik waarlijk in de tijd tot aan het einde, ofschoon het u als wreedheid voorkomt, omdat u niet op de hoogte bent van de diepte van Mijn Liefde, Die al Mijn schepselen omvat. Ik laat u niet zonder strijd over aan Mijn tegenstander, maar alleen met Liefde kan Ik tegen hem optreden en dus ook uit Liefde u wegroepen, wanneer u op aarde alleen nog de dood hebt te verwachten, de geestelijke dood, die zo verschrikkelijk is, dat het Mij medelijden inboezemt en Ik u daarvoor behoeden wil.

Mijn genade en Barmhartigheid zult u, mensen, kunnen ondervinden tot aan het einde, maar waar Ik echte duivels tegemoet treed, wordt ook deze genade en Barmhartigheid van Mij afgewezen en dan scheppen ze zichzelf hun lot, want als Ik deze mensen voortijdig wegroep, zou er voor hen ook in het geestelijke rijk geen vooruitgang mogelijk zijn, omdat ze ononderbroken op de diepte afstevenen en eenmaal toch weer de weg zouden moeten gaan van verbanning, de weg door de harde materie, die steeds de verblijfplaats zal zijn van het geestelijke, dat geheel verhard is en eindeloos lange tijd nodig heeft tot zijn weerstand is gebroken en het weer streven kan opwaarts te gaan. Dit is onherroepelijk het lot van hen, die op aarde falen en daarom wil Mijn Barmhartigheid

en genade u, mensen, nog proberen te behoeden voor dit lot. Daarom zal er nog veel leed en nood over de aarde gaan, voor het einde is gekomen.

Amen

God verdoemt niet, integendeel, Hij wil verlossen

B.D. No. 5593

2. februari 1953

Niet Ik verdoem de mensen en stoot de zielen in de duisternis, veeleer sturen ze zelf aan op de diepte, zij zelf spreken het oordeel over zich uit door hun levenswandel, die zo is, dat de vorst der duisternis bezit van hen kan nemen en hen naar beneden trekt in zijn gebied. Ik ben een God van liefde en met al deze zielen heb Ik medelijden, omdat het mijn grondbeginsel is, alles wat eens uit Mij is voortgekomen gelukkig te maken. Ik zie hun nood, Ik zie hun deerniswekkende toestand en zou hen graag willen helpen. Doch zolang ze zich van Mij afwenden, zolang ze niet bereid zijn zich door Mij te laten helpen, houdt mijn tegenstander hen vast in zijn macht, want hun wil geeft hem daar het recht toe, zoals echter ook de daaraan tegengestelde wil Mij het recht zou geven hen omhoog te helpen.

Ik vergeef ieder mens zijn schuld, ofschoon Ik als een God van gerechtigheid een vereffening, een genoegdoening moet verlangen. Maar mijn liefde vol erbarmen heeft voor alle zondaars de mogelijkheid geschapen hun zondesschuld kwijt te raken. Mijn liefde vol erbarmen nam de zondesschuld van allen op zich en betaalde het losgeld door de offerdood aan het kruis. En toch blijft iedere ziel de keuze gelaten daar gebruik van te maken, omdat Ik haar een vrije wil heb gegeven die Ik nooit zal aantasten. Maar het is de vrije wil die haar, als hij verkeerd is gericht, in de verdoemenis stort, in een toestand die zo smartelijk is dat hij gelijk is aan de vreselijkste opsluiting in een kerker en waarvan ze meent dat die haar door Mij is opgelegd en Mij daarom beschouwt als een wrekende en straffende God, die haar verstoten heeft in de duisternis. De ziel schept zichzelf haar lot, want wat zij is en waar zij is, is een toestand die in vrije wil is nagestreefd, die ook alleen maar veranderd kan worden door eigen wil, maar die ook onmiddellijk wordt verbeterd, wanneer de ziel haar denken op Mij richt.

Mijn liefde pakt iedere ziel vast en helpt haar omhoog wanneer ze het hogere nastreeft, dus op Mij zou willen aansturen. Ik ben wel een God van gerechtigheid, maar wat Ik vraag als tegenprestatie, als compensatie voor de zondesschuld van de opstand van weleer tegen Mij, is slechts de erkenning van mijn verlossingswerk, dus de erkenning van Jezus Christus als Gods Zoon. Zoals zich het geestelijke eens van Mij afwendde en viel, zo moet het zich weer tot Mij wenden in Jezus Christus om omhoog te klimmen. Ik verlang alleen erkenning van Zijn goddelijkheid, omdat Ik dan zelf word erkend, die Me op aarde in de mens Jezus heb belichaamd om het de mensen, het eens van Mij afgevallen geestelijke, te vergemakkelijken de vroegere zonde weer goed te maken.

De mensen staan ver van God af. De mensen zijn het geestelijke dat eigenwillig van Mij is weggegaan. Niet Ik heb dit geestelijke verdoemd, maar het heeft in vrije wil op de diepte aangestuurd, waaruit Ik het weer omhoog zou willen halen. Maar Ik kan ze niet tegen hun vrije wil in een andere sfeer verplaatsen. Ik was en ben en blijf eeuwig de God van liefde en zelfs mijn gerechtigheid wordt door mijn liefde vol erbarmen overtroffen, die een weg heeft gezocht de gerechtigheid voldoening te verschaffen en toch de schepselen tegemoet te komen, opdat ze Hem weer konden naderen wanneer ze daartoe de wil hadden. En mijn liefde zal zich eeuwig inspannen die zielen uit de diepte te verlossen, die zelf verdwaald zijn. Mijn liefde zal eeuwig haar helpende hand uitstrekken, die alleen maar hoeft te worden vastgepakt om de diepte te kunnen ontvluchten, want Ik ben geen straffende, geen verdoemende God. Ik ben een God van liefde en barmhartigheid, die eeuwig alleen maar gelukkig wil maken wat eens uit Zijn liefde is voortgekomen.

Amen

Bertha Dudde - 10/28

Source: www.bertha-dudde.org

Het laatste gericht moet eveneens als een liefdedaad van God beschouwd worden, want ook daaraan ligt de verdere ontwikkeling van het geestelijke ten grondslag, dat gefaald heeft in zijn laatste levensproef op aarde, en dat in een nieuw voltooiingsproces ingepast moet worden om eenmaal het laatste doel te bereiken. Het laatste gericht is zodoende een definitief ordenen van wat in wanorde is geraakt, het is een recht zetten en invoegen in uiteenlopende vormen die samenhangen met de graad van rijpheid van het geestelijke. Het is de beëindiging van een ontwikkelingsperiode en het begin van een nieuwe naar mijn plan van eeuwigheid, waaraan de diepste wijsheid en liefde ten grondslag ligt. Want ook een "oordelende" God blijft een God van liefde, omdat mijn rechtvaardigheid alleen kan werken zoals mijn liefde vaststelt dat het voor het geestelijke nuttig is en toch vereffendend voor het verkeerde denken en handelen van de mensen die aan dit gericht ten prooi vallen. Ook de grootste schuld moet op de een of andere manier verzoend worden, als ze niet in de handen van Hem gegeven zou worden die zich zelf als zoenoffer opgeofferd heeft. Er moet een vereffening tot stand komen om deze grote schuld te verminderen. En dit gericht zorgt nu juist voor deze vereffening, voor het plaatsen van de schuldige in de toestand waarin hij weer de schuld moet aflossen omdat hij vrijwillig het geschenk van een verzoening niet aannam.

Het laatste gericht is dus geenszins een act van goddelijke toorn. Het is alleen een daad van liefde waarin ook mijn rechtvaardigheid tot uitdrukking komt, daar deze niet uitgeschakeld kan worden bij een Wezen dat geheel volmaakt is. Ik zou weliswaar ieder afzonderlijk mijn rechtvaardigheid kunnen laten voelen en als het ware iedere zondaar onmiddellijk kunnen straffen, maar dat komt niet overeen met mijn wijsheid - en ook mijn liefde zou waarschijnlijk niet kunnen worden beseft - want Ik ben uitermate lankmoedig en geduldig. Ik stel een gericht zoals dit aan het eind van een ontwikkelingsperiode zo lang als mogelijk is uit, om eerst nog mensen voor Mij te winnen. Ik houd mijn beschermende hand ook boven de onrechtvaardigen en bozen, omdat Ik ze met mijn liefde wil overwinnen en niet als straffende God door hen gevreesd wil worden. Is echter het tijdstip gekomen waarop Ik de ordening herstel omdat een vrijwillige terugkeer tot Mij geheel zonder uitzicht is, dan moet ook mijn liefde schijnbaar terugtreden. En nochtans is die alleen de drijvende kracht.

Mijn liefde maakt een einde aan een satanische toestand en verhindert mijn tegenstander de verdere verwoestende activiteiten. Ik red de zielen van de val in de diepste diepten. Ik kluister ze opnieuw in de harde materie en voeg ze op die manier weer in in het ontwikkelingsproces, een vonnis dat weer alleen de verlossing tot doel heeft en niet de eeuwige dood. En dat bewijst temeer mijn liefde voor alles wat Ik geschapen heb, voor alles wat "dood" is en tot het eeuwige leven moet komen.

Amen

Er bestaat geen eeuwige verdoemenis!

B.D. No. 6155

5. januari 1955

Er bestaat geen eeuwige scheiding van GOD, Er bestaat geen eeuwige verdoemenis, geen eeuwige dood. Want de oneindige Liefde GOD's schakelt zo iets uit, Die Zich bekommert om ieder wezen, Die Zich over ieder wezen ontfermt, al is het nog zo diep gezonken en Die ook nooit voor eeuwig datgene aan Zijn tegenstander zal afstaan wat uit de eeuwige Liefde is voortgekomen.

Doch er bestaat een scheiding van GOD gedurende oneindig lange perioden, die echter nooit GOD's Wil is, integendeel, de wil van het wezen zelf - dus kan er ook niet van 'n verdoemenis door

GOD worden gesproken. Wanneer het wezen zo oneindig ver van GOD is verwijderd, dan is het zijn eigen schuld, zijn eigen wil en het kan te allen tijde deze scheiding verkleinen, het kan te allen tijde naar GOD terugkeren, omdat GOD hem elke hulp ten deel laat vallen, zodra het wezen maar zelf de wil heeft naar GOD terug te keren. Dus het wezen schept de rampzalige toestand voor zichzelf en die ongelukkige toestand bestaat daarin dat het het wezen aan licht en kracht ontbreekt, hoe verder het zich van GOD verwijderd, omdat het de Liefde van GOD afwijst, Die licht en kracht betekent voor het wezen.

Maar de Liefde GOD's spant Zich onophoudelijk in het wezen dat door krachteloosheid dood is, weer terug te roepen in het leven, de Liefde GOD's is steeds bereid kracht en licht op het wezen uit te stralen, maar steeds met inachtneming van Zijn eeuwige ordening, van de wet die op Zijn Volmaaktheid is gebaseerd. En daarom kan de tijdsduur van de verwijdering van GOD voor een wezen eindeloos lang zijn. Het begrip "eeuwigheid" is dus niet helemaal onterecht, alleen is daar geen toestand onder te verstaan die nooit ophoudt. Maar voor het wezen dat zich van GOD heeft verwijderd, bestaat er altijd de mogelijkheid een einde te maken aan zijn ongelukkige toestand, want het blijft nooit aan zichzelf overgelaten, maar wordt steeds door GOD met Zijn Liefde gevolgd.

Steeds worden het mogelijkheden geboden zich te redden en steeds is het aan zijn vrije wil overgelaten deze te benutten. Want GOD's Liefde kent geen grenzen, Ze is niet haatdragend, Ze is steeds bereid om te helpen, te redden, te verblijden en gelukkig te maken, want het zijn altijd Zijn schepselen die eens door de Kracht van Zijn Liefde in het leven zijn geroepen - en die Hij nooit ofte nimmer zal opgeven, al zijn er eeuwige tijden mee gemoeid.

Maar het is onmogelijk een wezen een leven vol licht en kracht terug te geven dat zichzelf afsluit voor de Oerbron van Licht en Kracht. De vrije wil is het kenmerk van al het goddelijke en het **uitschakelen** van de vrije wil zou betekenen dat het wezen van zijn goddelijkheid wordt ontdaan, het eeuwig onvolmaakt te laten en daarom ook eeuwig ongelukkig - in een rampzalige toestand die GOD's Wil zou zijn. Maar GOD wil Zijn schepselen eeuwige gelukzaligheid bezorgen en daarom laat HIJ hun de vrije wil, dientengevolge kan het wezen nu zelf bepalen, of en hoe lang het zich van GOD verwijderd houdt of naar GOD's Liefde en tegenwoordigheid verlangt. Maar eeuwig zal geen wezen voor het Aangezicht van GOD verstoten zijn, want Zijn Liefde is zo sterk, dat Ze weer alles naar Zich terugvoert wat eens van HEM is uitgegaan.

AMEN

Het van God verwijderd zijn en de verkeerde instelling tegenover Hem

B.D. No. 6274

3. juni 1955

De afstand tussen de mensen en God wordt steeds groter en de tijd loopt steeds meer naar het einde. Slechts zeer weinigen verkleinen deze afstand en dit zijn de mensen, die behoren tot de kerk van Christus, die een levend geloof hebben, dat door werken van liefde tot leven werd gewekt. Het zijn de weinigen, die niet opgaan in de wereld, maar bewust leven, dat wil zeggen: de wil van God proberen te vervullen. Dezen komen dicht bij Hem en ze hoeven niet met angst aan het komende einde te denken, want ze weten ook, dat en waarom het einde moet komen en dat het voor hen alleen het begin betekent van een nieuw leven, in het rijk hierna of in het paradijs van de nieuwe aarde.

En de verwijdering van God moet tevoren worden verkleind, wanneer het einde niet tot ondergang van de ziel moet worden. Want het verwijderd zijn van God betekent onvermijdelijk verharding van de geestelijke substantie, dus omvorming tot de hardste materie. Verwijdering van God betekent krachteloosheid, dus het onvermogen werkzaam te zijn, een toestand die duidelijk de harde materie toont. Want de goddelijke kracht van Liefde kan het geestelijke, dat zich tegen Hem verzet, niet

doorstromen en daarom is het totaal zonder kracht en het blijft eeuwige tijden in zijn krachteloze toestand, tot het begint de weerstand op te geven.

Als mens voelt u zich vol kracht en daarom houdt u het niet voor mogelijk, dat dit lot u wacht en u houdt het dáárom niet voor mogelijk, omdat u door uw verwijderd zijn van God geheel onwetend bent, welk doel u op aarde zult moeten bereiken en dat u zich helemaal tegen uw bestemming in gedraagt, zodat er dus voor u geen ander lot kan zijn, dan een hernieuwde kluistering, juist omdat u zich ver weg van God plaatst, omdat u Hem niet erkent, zolang u niet overeenkomstig Zijn Wil leeft, zelfs wanneer u God met de mond bekent. En deze instelling tegenover God zal zich voor u uitermate smartelijk doen gevoelen.

Hoe zelden denkt een mens aan zijn Schepper en Vader van eeuwigheid. Hij is voortdurend van wereldse gedachten vervuld, al zijn doen en denken is gericht op aardse zaken. De dag wordt begonnen en beëindigd met aardse zorgen en aardse bezigheid. Voor Hem, Die hen het leven gaf, blijft geen tijd over en als ze aan Hem denken, dan zonder enig verantwoordelijkheidsgevoel tegenover Hem. Ze schuiven Hem terzijde en nemen in enkele gevallen genoeg met een voor ieder toegankelijk uur godsdienst, omdat dit voor hen traditie is geworden. Er is geen leven meer in de kerken, die van God moeten getuigen. Er is geen Geest in hen en de Geest kan dáárom niet in de mensen zijn, omdat er geen liefde meer in hen is, omdat alleen de liefde de verwijdering van God verkleint en zonder liefde de kloof bijna niet is te overbruggen. En het geloof in God zal steeds alleen dáár levend zijn, waar de harten vervuld zijn met liefde. En zo zult u het ook zelf kunnen beoordelen aan de graad van liefde van de mensen op aarde, dat de afstand tot God steeds groter wordt en daarom ook een einde onafwendbaar is, omdat de mensen het zelf naar zich toetrekken door hun instelling tegenover God.

De genadegaven, die de mensen ter beschikking staan - verstand, vrije wil en capaciteiten - gebruiken ze niet om dichter bij God te komen, veeleer om zich steeds meer van Hem weg te spoeden en zo zullen ze deze genadegaven kwijt raken. Ze zullen weer eindeloze tijden onvrij en krachteloos zijn, ze zullen wegzinken in een diepte, waaruit ze zich al met moeite omhoog hadden gewerkt. Doch ze hebben in vrije wil weer op de diepte aangestuurd en hebben zich dus vrijwillig van God verwijderd en deze wil bepaalt hun lot, zodra het einde van deze aarde gekomen is.

Amen

“Eeuwige verdoemenis” - Licht - De wil van Lucifer?

B.D. No. 6420

9. december 1955

In Mijn rijk wordt onophoudelijk licht in ontvangst genomen en licht uitgestraald. De stroom van licht vloeit ononderbroken en stemt alle wezens gelukkig, die ontvankelijk zijn voor licht. Hun voortdurend zich vergrotende gelukzaligheid doet ook voortdurend hun overvloed aan liefde toenemen en zo moeten deze lichtwezens ook ononderbroken werkzaam zijn, omdat de liefde hen daartoe drijft. En hun werkzaamheid bestaat in het verder stralen van het licht, dat ze van Mij ontvangen, omdat ze de kwelling van de duisternis kennen en alle zielen willen helpen deze te ontvluchten, ze verspreiden ook licht in de donkere sferen, alleen moeten ze daar zielen vinden, die tot ontvangen bereid zijn, die het licht begeren.

Iedere gewillige ziel ontvangt licht. Ik stel geen andere voorwaarden dan die, dat de ziel wil dat haar licht ten deel valt, om haar dan ook rijkelijk van licht te voorzien, rechtstreeks of door licht- en liefdeboden, die in Mijn opdracht werkzaam zijn. En al vertoeft een ziel in de diepste duisternis, aan haar verlangen naar licht wordt steeds gevolg gegeven en dit betekent al verlossing uit de duisternis, want Mijn voortdurende zorg is toch gericht op de bevrijding van de ziel uit de diepte, op het terugbrengen in Mijn rijk, waar licht en gelukzaligheid is.

Geloof u dus, dat Ik een gewillige ziel onopgemerkt in de duisternis zou laten? Geloof u, dat Ik haar zou laten smachten, dat Ik Me niet om haar bekommer, als ze verlangt de duisternis te ontvluchten? U, mensen, wordt geleerd van "eeuwige verdoemenis". En deze uitdrukking is hetzelfde als een gerechtelijk vonnis van een toornige en straffende god, die Ik niet ben.

Ik ben een God van Liefde en Rechtvaardigheid. Omdat Mijn Rechtvaardigheid u uw deel moet geven naar de toestand van uw ziel, die vaak zo vreselijk is, dat alleen de diepste diepte uw verblijfplaats kan zijn, doet Mijn Liefde alles om u voor dit lot te behoeden. En Mijn Liefde haalt u ook uit deze duisternis, wanneer u Mij maar geen weerstand biedt. Het is de weerstand, die Mij verhindert, dat Mijn Liefde dichterbij de zielen komt, want Ik dwing ze niet zalig te worden. Maar waar de weerstand afneemt of geheel is opgegeven, daar kan nu ook de straal van Mijn Liefde zijn werking uitoefenen, daar kan in alle volheid licht binnenstromen en een toestand vol kwelling zal voor eeuwig beëindigd zijn.

En nu weet u ook, dat Ik geen eeuwige verdoeming wil, dat Ik iedere ziel bevrijd, die naar bevrijding verlangt. Want daarvoor stierf Ik aan het kruis, dat deze verlossing - deze bevrijding uit de macht van de satan - kon plaatsvinden, omdat volgens goddelijke Rechtvaardigheid de zonde u in de diepte geketend zou moeten houden en er eeuwig geen bevrijding daaruit zou kunnen zijn, wanneer de zondenschuld niet teniet zou zijn gedaan, juist door het kruisoffer. En dit kruisoffer werd voor allen gebracht. Geen wezen is daarvan uitgesloten en daarom kan er ook uit de hel een verlossing zijn voor de ziel, die deze wil ontvluchten.

En kunt u geloven, dat Mijn tegenstander van deze verlossing zou zijn uitgesloten? Geloof u, dat niet ook hij de zegen van Mijn kruisoffer zou kunnen verwerven, wanneer dit zijn wil zou zijn?

Maar dat hij nog steeds tegen mij woedt, dat hij alle middelen aanwendt, om Mij van u, mensen, te vervreemden, dat hij de mensheid zo beïnvloedt, dat ze in een geestestoestand is beland, die een ontbinding van de scheppingen der aarde noodzakelijk maakt, is een teken, dat zijn wil nog niet veranderd is. Het is een teken, dat hij nog de heftigste vijandschap voelt tegenover Mij, dat hem er niets aan gelegen is naar Mij terug te keren. Maar hij is vol bedrog en wat hij onderneemt doet hij steeds alleen maar met de bedoeling zielen te winnen, die hij denkt te verliezen. Want waarlijk, de verandering van zijn wil zou door Mij worden gesteund door ongewone aanstraling van Liefde en het reddingswerk bij dit eerst-gevallen wezen zou zijn gelukt. Maar dit tijdstip is nog eindeloos ver. Maar eens zal Ik ook hem winnen, omdat Mijn Liefde geen wezen voor eeuwig verdoemt.

Amen

Over "de hel" De hernieuwde kluistering De eindeloze Liefde van GOD

B.D. No. 6638
7. september 1956

Ook het verwerpelijkste schepsel is een kind van Mijn Liefde. Daarom geldt Mijn zorg voor hem ook onverminderd, zodat het eenmaal naar MIJ terugkeert, ofschoon het een veel langere weg zal moeten gaan om zich aan MIJ en Mijn Oerwezen aan te passen.

IK laat het niet vallen, en wat van Mijn kant uit kan geschieden dat doe IK om dit schepsel bij te staan - opdat het zichzelf doorziet en verandert. Maar de afstand tot MIJ is vaak zo groot dat de tegenkracht een veel grotere invloed uitoefent, en Mijn Liefdestraling daarom onwerkzaam blijft. En daarom kan het ook eeuwigheden duren totdat het iets nader tot MIJ komt, maar **nooit** geef IK het op.

Als er nu van een "hel" wordt gesproken, dan is dit de concentratie van zulke afkeurenswaardige schepselen in het rijk hierna - die reeds het aardse leven met negatief gevolg afgelegd hebben en ook in hiernamaals steeds dieper zijn gezonken, omdat zij zich opnieuw aan Mijn tegenstander hebben overgegeven. Voordat nu een hernieuwde kluistering in de aardse scheppingen plaats vindt, dat altijd het begin van een nieuwe verlossingsperiode betekent, bevinden deze wezens zich als

aanhangers van satan in sferen waarin zij zich door hun slechte hartstochten laten beheersen, waar zij elkaar allerlei kwaad aandoen en er daarom steeds ruzie en strijd is. Zij proberen steeds weer de zwakkere wezens binnen hun bereik te trekken en doen in opdracht van Mijn tegenstander alles, wat hen steeds dieper laat wegzinken. Het zijn dus geen "begrensde oorden", de hel is overal waar zich zulke diep gezonken wezens verzamelen, waar zij tegen elkaar woeden. Om welke reden ook op de aarde van "hel" en "helse toestanden" gesproken kan worden, waar mensen met duivelse gezindheid elkaar haat toedragen en op elke manier onheil stichten.

En toch zijn al deze wezens Mijn schepselen waarover IK MIJ ontferm, en die IK van hun zonde en gebondenheid aan Mijn tegenstander zou willen bevrijden. Zij staan nog geheel en al onder de invloed van hem die zich boven MIJ verhief, en die ook alle door hem geschapen wezens tegen MIJ opzette - zodat zij ook afvielen en onzalig zijn geworden. Maar het waren ook Mijn kinderen die Mijn Kracht liet ontstaan die onbelemmerd door Mijn tegenstander stroomde, en hem dan in staat stelde tot het scheppen van die wezens.

Daarom is Mijn Liefde ook voor die schepselen bestemd, al zijn ze nog zo diep gezonken. Dit is voor u, mensen nu ook weer een verklaring waarom er weer een nieuwe schepping van de aarde tot stand moet komen. IK denk evenzeer aan die ongelukzalige schepselen in de diepste diepten als aan de mensen op de aarde. Ook hen die al eindeloos lang smachten in de macht van Mijn tegenstander wil IK weer de weg effenen. IK wil ze hem ontnemen en opnieuw kluisteren in de vaste vorm, zodat ook hun weg weer opwaarts gaat en hun tegenstand langzaam afneemt die zij MIJ nog in de sterkste mate bieden. De Liefde tot de gezonken wezens is onveranderd en zal nooit minder worden. Anders echter dan door een hernieuwde kluistering in de scheppingen is Mijn Liefde niet aan te tonen, en op een andere wijze is er ook geen resultaat of een terugkeer mogelijk, en daaruit resulteert ook de noodzakelijkheid van een omvorming van het aardoppervlak - zoals IK die u steeds weer verkondig.

Het is alleen Liefde die MIJ tot Mijn werken en besturen in het heelal beheerst, ook als u, mensen daarin geen liefde kunt herkennen. Eens zult u Mijn heilsplan begrijpen en HEM lof en dank zingen DIE ook u weggevoerd heeft uit nacht en dood. DIE alle wezens zalig wil maken, die uit HEM zijn voortgekomen en DIE ook met onveranderlijke Liefde hen gedenkt die Zijn hulp het dringendst nodig hebben, omdat Zijn tegenstander hen geketend houdt.

AMEN

Verklaring van de vele sterfgevallen: het sluiten van de poorten in het hiernamaals

**B.D. No. 7170
21. juli 1958**

De poorten die de toegang waren van de zielen naar het rijk hierna, worden voor lange tijd gesloten. Dat zal alleen voor diegenen begrijpelijk zijn, die weten dat er een verlossingsperiode ten einde gaat, die weten dat deze eindigt met de hernieuwde kluistering van het geestelijke dat als mens faalde bij zijn wilsproef, dat weer weggezonden is in de diepte en daarom opnieuw de eindeloos lange ontwikkelingsgang door de scheppingen van de nieuwe aarde moet gaan. Totdat dit einde is gekomen zijn ook de poorten geopend naar het rijk hierna. Dat wil zeggen: zij die tot dan toe nog van de aarde worden weggenomen, worden opgenomen in het rijk hierna, in het rijk van de geesten en ze hebben nog een korte tijd ter beschikking om zich uit de duisternis naar het licht omhoog te werken, waarbij hun veel hulp wordt geboden opdat ze niet nog in het rijk hierna in de diepte vallen en dan hetzelfde lot moeten ondergaan: gekluisterd te worden in de vaste materie.

Het is dus een zeer grote genade wanneer mensen die een onrijpe geest hebben nog worden weggeroepen, wanneer ze niet tot aan het einde van deze aarde hun aardse leven behouden en er dan nauwelijks nog een mogelijkheid is dat ze de weg naar God vinden en Hem aanroepen om erbarmen. En er zijn thans veel mensen op aarde die alleen maar meer onverschillig zijn, dan dat ze

zich inzetten voor de rijpheid van hun ziel, die echter ook niet bij het satanische kamp kunnen worden geteld, maar in het grootste gevaar verkeren nog aan hem ten prooi te vallen voor het einde. En dezen wil God nog een gelegenheid geven hun staat van rijpheid een weinig te vergroten. En daarom roept Hij ze voortijdig weg. Want onherroepelijk loopt de tijd van verlossing ten einde die het als mens belichaamde geestelijke is toegestaan. En wat dat betekent kan slechts zelden een mens begrijpen. Want ook in het geestelijke rijk zal er een scheiding van geesten plaatsvinden. Ook in het rijk hierna verblijven nog ontelbare zielen in diepste duisternis, bij wie alle verlossingspogingen tevergeefs waren en die daarom ook het lot van diegenen moeten delen die in de materie opnieuw worden gekluisterd.

Daarom vindt ook in het rijk hierna ijverige verlossingsarbeid plaats, ook aan de zielen in de duisternis wordt het evangelie gepredikt. Dat wil zeggen, er wordt hun de mogelijkheid geboden het aan te horen, maar ze worden er niet toe gedwongen. Alles wordt geprobeerd om nog te redden wat mogelijk is, omdat God iedere ziel zou willen helpen nog in deze verlossingsperiode een lichtje te ontvangen, omdat Zijn oneindige liefde iedere ziel dit verschrikkelijke lot zou willen besparen, dat diegenen beschoren is, die zich nog helemaal in de handen van de tegenstander bevinden, aan wie ze moeten worden ontrukkt. Maar wie op de hoogte is van het lot van dezen, zal ook een zekere troost daarin vinden wanneer God voortijdig mensen uit het leven wegroept, omdat hij dan ook weet dat dit een werk van erbarmen is ten behoeve van zulke zielen opdat ze aan het verschrikkelijke lot ontkomen. Want iedere ziel wordt in het hiernamaals door uitermate hulpvaardige lichtwezens bewerkt en al het mogelijke wordt gedaan om hen enige schreden omhoog te leiden. Want dan zijn ze aan het gevaar ontsnapt in de diepte terug te zinken en dan blijft hun die hernieuwde gang over de aarde bespaard.

Doch met het einde van deze aarde is ook deze mogelijkheid voorbij, in het geestelijke rijk te worden opgenomen en verder rijp te kunnen worden, want er zullen aan het einde alleen satanisch gerichte mensen zijn, naast de kleine schare van hen die God trouw blijven en die Hij zelf zal halen op de dag van het gericht. En daarom moet ieder dankbaar zijn die het einde niet hoeft mee te maken, want voor hem schijnt er een straal van hoop dat hij genade heeft gevonden en niet verloren hoeft te gaan.

Amen

Gods oneindige erbarmende Liefde

B.D. No. 7192

22. oktober 1958

Door eeuwige tijden heen heeft de Liefde Gods u gedragen. Met onmetelijk geduld heeft Ze geworsteld om uw liefde, want al eeuwige tijden stond u op grote afstand, die uw liefdeloosheid had laten ontstaan. Maar u kwam voort uit Gods Liefde. Daarom kan Zijn Liefde voor u niet vergaan. Maar jullie waren zelf vrij geschapen wezens, die zichzelf ook vanwege hun wilsvrijheid konden omvormen en hun wezen konden laten worden tot het totaal tegenovergestelde. En een ontzettend groot aantal van het geschapene heeft dit gedaan. Het werd vijandig tegenover God in zijn gezindheid en bijgevolg ook in zijn wezen. Het viel vanuit de staat van volmaaktheid in het tegenovergestelde, het verloor de kracht en het licht en daardoor ook zijn vrijheid. Maar het was en bleef door God uitgestraalde kracht van Liefde, het waren lichtvonken van Zijn onmetelijke vuur van Liefde, die wel oplosten in de oneindigheid, maar nooit meer konden vergaan.

En deze vonken van het licht van Liefde boetten dus in aan intensiteit van hun licht en hoe verder ze zich van God verwijderden, hoe meer verloren ze ook aan leven, aan kracht om zich te bewegen en ze werden langzaam tot verharde substantie, weliswaar nauwkeurig beschouwd iets geestelijks, maar dat niet meer beantwoordde aan de vroegere bestemming om op de één of andere manier werkzaam te kunnen zijn. Want voor een vrij, werkzaam leven naar Gods Wil, was het wezen

Bertha Dudde - 16/28

Source: www.bertha-dudde.org

oorspronkelijk geschapen. Maar nu had het zichzelf van dit leven beroofd, het had zichzelf onbekwaam gemaakt kracht en licht te gebruiken in goddelijke ordening, omdat het zelf uit deze goddelijke ordening was getreden. Maar het kon niet meer vergaan. En evenmin laat God, wat uit Zijn kracht van Liefde is voortgekomen, voor eeuwig in deze onwaardige toestand bestaan, die geheel tegenstrijdig is aan Zijn ordening. Maar Hij dwingt het ook niet om zijn weerstand tegen Hem op te geven.

Maar zoals het wezen nu geard is, wanneer het als verharde geestelijke substantie zeer ver van God verwijderd vertoeft, is het ook helemaal zonder kracht om de weg van terugkeer naar God te aanvaarden en heeft het ook het bewustzijn van een afzonderlijk wezen verloren. Het is een dode geestelijke massa, die hulp nodig heeft, wanneer slechts de geringste verandering bij haar merkbaar moet zijn. En voor deze verandering biedt de albarhartige Liefde Gods hem nu Haar hulp en waar de Liefde Gods aan het werk is, is ook onherroepelijk een resultaat te verwachten. Maar wanneer dit resultaat bereikt is, is niet vastgelegd, omdat tot de definitieve terugkeer weer de vrije wil van het wezen zich bereid moeten verklaren, die pas in een bepaald stadium van de positieve ontwikkeling aan het wezen wordt teruggegeven. Maar dat dat stadium wordt bereikt, dat is het grote werk van erbarming van de Vaderlijke Liefde voor Haar schepselen, die anders voor eeuwig op eindeloze afstand zouden moeten blijven. Zodra u nu als mens over deze aarde gaat, heeft u in dat stadium bereikt.

Maar bedenk, dat het eeuwigheden heeft gevegd, tot het eens gevallen individu, dat weer in ontelbare partikeltjes of krachtvokjes was opgedeeld, één geheel werd en weer als ik-bewust wezen zijn bestaan leidt. Bedenk dat de voorstadia van deze ontwikkeling ontelbare verschillende vormen zijn geweest, die alle die krachtvokjes bevatten. En begrijp, dat alle scheppingen - alle voor u zichtbare scheppingswerken, evenals ook ontelbare geestelijke scheppingen - omhullingen zijn en waren voor die opgeloste deeltjes, die met voortschrijdende ontwikkeling steeds meer de substanties van het oerwezen bevatten, tot uiteindelijk in de uiterlijke vorm als mens weer alle tot een oergeest behorende partikeltjes bijeen zijn en deze oergeest nu dus in het stadium van de vrije wil, opnieuw de wilsproef moet afleggen: zijn erkenning van de Schepper als Vader, aan Wie het wezen zijn liefde schenkt en met Wie hij graag weer verenigd zou willen zijn. Dit is dus uw opgave als mens, die u in volledig vrije wil zult moeten volbrengen.

En deze opgave is uiterst belangrijk, want een falen, een dit uit het oog verliezen, kan tot gevolg hebben, dat er weer eeuwige tijden voorbijgaan in nood en kwelling en gevangenschap, dat het wezen opnieuw wordt opgelost in ontelbare partikeltjes en gekluisterd wordt in de vaste vorm, een toestand die zo verschrikkelijk is, dat geen mens hem zou willen, wanneer hij maar een glimpje inzicht zou krijgen, waarin deze toestand bestaat. Dit glimpje kan hem wel worden gegeven door onderrichtingen, waaraan echter elke bewijskracht ontbreekt en die daarom maar zelden worden geloofd. Maar ze worden de mens toch gegeven. Want Gods Liefde is oneindig en juist deze Liefde is het, Die steeds weer probeert de mens wat licht te schenken, Die het licht zal laten stralen in donkere gebieden, Die steeds maar Haar best doet zoveel goeds aan de mens te schenken, dat deze in zich de liefde voelt ontbranden voor een Wezen, Wiens Liefde hij voelt. En zodra de liefde in het hart van de mens is ontvlamd, is ook het doel zeker: de definitieve terugkeer naar God.

Het noodlottige verloop van het aardse leven van een mens kan naar dit doel leiden, want het is door de Liefde Gods en Zijn niet te overtreffen Wijsheid bepaald, steeds zo, dat ook Zijn Liefde is te onderkennen door diegene, die zich bewust is van een taak op aarde en al een zweem inzicht bezit, omdat hij zonder innerlijke weerstand is tegen zijn God en Schepper. Waar deze weerstand echter nog aanwezig is, dringt ook het goddelijke licht van Liefde niet door, omdat Het zich niet dwingend uit. Veeleer houdt Het de werking van Zijn kracht terug, dus schenkt het geen inzicht aan hem, die zichzelf daartegen verweert. Maar toch achtervolgt de Liefde Gods de mens en eenmaal bereikt Ze ook zeker haar doel, eenmaal keert ieder wezen zich naar Haar toe, maar het bepaalt zelf de tijd, wanneer het zijn weerstand opgeeft.

Amen

Mijn Liefde en Erbarming zal het niet toelaten, dat een wezen zich eeuwig in de dood bevindt, dat het eeuwig is blootgesteld aan de kwellingen van de hel, dat het eeuwig niet wordt verlost. Er bestaat geen eeuwige verdoeming en ook Mijn eerstgeschapen wezen - nu Mijn tegenstander - zal eens weer door Mij worden aangenomen en kunnen binnengaan in hoogste gelukzaligheid, wanneer de tijd daar is. Want Ik ben een God van Liefde, maar niet een God van toorn, die alles meedogenloos verdoemt, wat zich eens tegen hem heeft gekeerd. Maar een God van Liefde straft niet, integendeel, Hij tracht het gevallene op te richten, Hij probeert het op te heffen uit de diepte omhoog, Hij wil dat het verlorene weer de weg terugvindt naar Hem, bij Wie het te allen tijde liefdevol onthaal vindt, omdat Ik en God van Liefde ben. En zo zal nooit de toestand van gescheiden zijn van Mijn eens gevallen schepselen eeuwig duren, deze zal eens beëindigd zijn en de innigste gemeenschap zal ieder wezen weer met Mij verbinden, zoals het eens in het allereerste begin was.

Maar de perioden van een scheiding kunnen onmetelijk lang zijn. Het wezen kan zich wel eeuwigheden verwijderd van Mij - en dus in een ongelukkige toestand - bevinden en het bepaalt zelf de tijdsduur van het zich afkeren van Mij. Dus schept het voor zichzelf ook de toestand van de hel, want niet Ik verdoem het wezen vanwege zijn vroegere zondenschuld, maar het wezen zelf schept voor zich de afstand van Mij; het wezen zelf stuurde op de verwijdering aan en moet daarom ook zelf streven naar het dichter bij Mij komen, omdat het door Mij in het allereerste begin vrij werd geschapen en deze vrijheid van hem heeft misbruikt. Daarom komt het eens weer in de toestand van vrijheid en moet het dan dus ook de terugkeer naar Mij bewerkstelligen. Een toestand, die het wezen voor zichzelf heeft geschapen, moet het ook zelf beëindigen, wil het weer een waarachtig gelukzalig wezen worden en niet slechts een marionet zijn, die Mijn Wil op een plaats stelt, die het niet zelf heeft gewenst.

Het wezen is zo lang in de toestand des doods, als dat het zich op afstand van Mij bevindt. En Mijn Wil is en blijft: het wezen het leven terug te geven, dat het verloor door eigen schuld. Dus kan er geen sprake zijn van een verdoemenis Mijnerzijds, die Mij als een onbarmhartige rechter voorstelt, die een schuld met de meest verschrikkelijke straf oplegt: eeuwig van Mij gescheiden te zijn. Mijn Wezen is Liefde en zelfs het zondig geworden schepsel bezit nog Mijn Liefde, omdat Mijn Natuur vanuit Haarzelf niets anders dan Liefde kent. En liefde wil steeds gelukkig maken, maar nooit straffen of verbannen, want u bent Mijn kinderen, die Ik vanuit Mijn Liefde schiep en die ook Mijn Liefde altijd en eeuwig zullen bezitten, ook wanneer ze zich op de meest grote afstand van Mij bevinden. En wanneer ze zich in de hel bevinden, wanneer ze massaal samenscholen in een werkelijk satanische gezindheid, dan probeert Mijn Liefde hen ook nog te redden en ze los te maken van Mijn tegenstander, die ze nog aanhangen. En alles probeer Ik om ze weer terug te winnen en aan hun heer te ontrukken. Maar dit gaat niet gedwongen, maar eist ook hun eigen wil en deze is het, die de tijdsduur van hun scheiding van Mij vaak eeuwigheden laat beslaan en waardoor u, mensen, dan een “eeuwige verdoeming voor geloofwaardig houdt, wanneer u zo onderricht wordt.

U moet steeds aan Mijn Liefde denken, Die niet ophoudt. En een liefdevolle Vader zal Zijn kind niet eeuwig aan Zijn vijand en tegenstander overlaten. Een liefhebbende Vader zal Zijn kind achterna gaan, waar het ook is, en het steeds een weg wijzen, die weer terugvoert naar Hem in het Vaderhuis. Maar de rechtvaardigheid gebiedt ook, dat het kind deze weg zelf moet gaan, omdat het zich juist op deze weg eens verwijderde van zijn Vader. De rechtvaardigheid gebiedt, dat het kind zijn ongelijk inziet en de Vader berouwvol smeekt, dat Hij hem zou willen helpen, de verre en zware weg te kunnen afleggen.

En Ik zal waarlijk niet aarzelen, dit kind te hulp te komen. Ik zal het tegemoet gaan en alles doen, om zijn terugweg korter te maken, maar Ik zal het ook steeds de vrije wil laten, eveneens de nabijheid van de Vader te zoeken, zoals Ik de nabijheid van Mijn kind zoek en het altijd ter beschikking sta. Want Mijn Liefde duurt eeuwig, daarom wil Ik niet eeuwig van Mijn kind gescheiden zijn. Maar het moet Mij ook zijn liefde schenken en dan wordt het waarlijk vanuit de dood tot leven gewekt, het zal leven in eeuwigheid in Mijn rijk en gelukkig zijn.

Amen

Hernieuwde kluistering is een gevolg van de geestelijke dood

B.D. No. 7591

30. april 1960

De geestelijke dood vereist een kluistering in de materie, d.w.z. een geestelijk wezen dat ten prooi is gevallen aan de dood, dat in de dood blijft steken, moet weer worden ingekapseld in de harde materie om langzaam weer tot leven te komen.

Zodra het geestelijke nog een klein vonkje leven in zich heeft, wordt alles geprobeerd het verder naar het leven te leiden, en dit kan ook als resultaat hebben, dat het wezen dan de kluistering in de materie bespaard blijft, dat het toch langzaam tot leven komt, al is het ook pas na eindeloze tijd. Maar het kan ook zijn, dat het wezen volkomen verstart, dat het steeds verder wegzinkt in de diepte - wat veel zielen in het rijk hierna toelaten. Dan wordt de geestelijke substantie van dit wezen opgelost en weer in de harde materie - in de scheppingen op de aarde - ingesloten. En het moet een uiterst kwellende weg gaan om weer ten leven te komen.

En evenzo kunnen de mensen op de aarde in de eindtijd in hun geestelijke toestand wegzinken, ze kunnen in vrije wil steeds meer op de diepte aansturen, ze kunnen zich helemaal overleveren aan de heer der duisternis en als diens aanhang zelfs in uiterste duisternis verzinken. En dan is het eveneens noodzakelijk, de zielen op te lossen in ontelbare partikeltjes en weer in te sluiten in de scheppingen; en ze moeten weer de weg van de positieve ontwikkeling gaan door talloze omvormingen, tot ze weer ontwaken ten leven.

En dit geestelijk dieptepunt is ingetreden, in de eindtijd is de geestelijke dood duidelijk zichtbaar en zowel op aarde alsook in het hiernamaals wordt alles ondernomen om nog enkele vonkjes leven aan te wakkeren, om het leven dat nog voorhanden is te versterken en te verhinderen dat het weer ten prooi valt aan de dood.

Want het is een tijd van eindeloze kwellingen waaraan het geestelijke dan weer is blootgesteld, wanneer het opnieuw wordt gekluisterd in de vorm. En de Liefde en Erbarming van GOD geldt ook het wezen dat allerdiepst gezonken is en HIJ zou het ervoor willen behoeden. Maar waar HEM de vrije wil van het geestelijke wezen in de weg staat, moet het heilsplan van GOD worden doorgevoerd, volgens hetwelk zich een hernieuwde kluistering in de materie niet laat omzeilen. Zouden de mensen daar precies mee bekend zijn, dan zouden ze er waarlijk alles voor over hebben om de geestelijke dood te ontvluchten. Maar ze nemen het weten daarover **niet aan**, ze geloven niet in een voortleven, ze geloven niet aan het zich verantwoorden voor GOD en ze geloven ook niet aan een GOD en Schepper, DIE eens verantwoording van hen eist. Maar uw "ik" kan niet meer vergaan en overeenkomstig zijn toestand is zijn verblijf, alleen dat het in de dode toestand zich niet meer van zichzelf bewust is, maar evenwel de kwellingen van het gekluisterd zijn bespeurt, omdat het als oorspronkelijk vrij geestelijk wezen geschapen was. Het kan echter in zijn dode toestand daar ook niet verplaatst worden waar leven is, omdat het vrijwillig de toestand van dood zijn heeft gekozen en er nu aan zijn wil gevolg werd gegeven.

De vrije wil is evenwel een staat van gelukzaligheid, de gekluisterde toestand een toestand van kwellend. En als mens kiest het wezen zijn toestand zelf. En de Liefde en Wijsheid GOD's laat het zijn vrijheid, maar helpt het op elke denkbare wijze om als mens het eeuwige leven te bereiken -

zoals HIJ het ook door de verbanning in de materie weer Zijn hulp ten deel zal laten vallen, opdat het dode eens weer ten leven kan ontwaken. De Liefde GOD's geldt al het eens gevallen geestelijke, Ze volgt het ook in de diepte en helpt het weer ten hogen - maar Ze is heel bijzonder werkzaam in de tijd waarin het wezen weer zijn ikbewustzijn en zijn vrije wil heeft teruggekregen - in de tijd als mens, dat het dan de aanvankelijk nog dode toestand verandert in een toestand van leven. Maar de vrije wil van de mens blijft onaangetaast, hij wordt geëerbiedigd, en deze vrije wil bepaalt of het wezen definitief vrij komt van zijn uiterlijke vorm of dat deze vorm zich weer verdicht, dat het weer in de harde materie terugkeert. Dan is het wezen ten prooi gevallen aan de geestelijke dood en er is een eindeloos lange tijd voor nodig, tot het zich opnieuw in de genade van de belichaming (als mens) bevindt en voor zich het leven kan verwerven.

AMEN

Gods gerechtigheid eist genoegdoening

B.D. No. 7625

18. juni 1960

Elk onrecht moet door de zondaar worden goedge maakt. Dat eist mijn rechtvaardigheid. En deze zonde moet worden afgelost op aarde of in het hiernamaals en er kunnen eeuwige tijden voorbijgaan, wanneer een ziel met zulke zonden belast - zonden die ze op aarde heeft begaan - het rijk hierna binnengaat, tot ze deze zondenschuld heeft afgelost. Maar de oerschuld van de vroegere afval van Mij kan ze niet zelf goedmaken in het rijk hierna, omdat deze oerschuld te groot is om door het wezen zelf te kunnen worden afgelost, hetzij op aarde of in het geestelijke rijk. Toch wordt ook van een nog met de oerschuld belaste ziel de aflossing van haar op aarde begane zonden geëist en voor deze kan ze al een onuitsprekelijk zwaar en kwellend lot moeten verduren, omdat mijn gerechtigheid een vereffening van elke schuld eist.

Maar mijn eindeloze liefde heeft zich ontfermd over alle zondaars. Ze heeft de zondenschuld teniet gedaan, ze heeft er genoegdoening voor verricht. Ze heeft het werk van verlossing volbracht voor de met zonden belaste mensheid en ze heeft ook de oerschuld gedelgd, zodat de zielen werkelijk verlost kunnen binnengaan in het geestelijke rijk wanneer ze het aardse lichaam moeten verlaten. Ik zelf heb in de mens Jezus de verzoening gebracht door mijn bitter lijden en sterven aan het kruis, door een werk van barmhartigheid dat alleen de liefde in staat was te volbrengen. En zo kan zelfs de grootste zondaar vrij worden van zijn schuld en het lichtrijk binnengaan, vooropgesteld dat hij de verlossing aanneemt, dat hij vrijwillig naar Mij in Jezus Christus komt en omwille van de kruisdood om vergeving vraagt. Maar de vrije wil moet deze gang naar het kruis gaan, daar anders de mens zich buiten het werk van verlossing plaatst, daar hij anders niet tot diegenen hoort voor wie mijn bloed gevloeid heeft als genoegdoening voor de zondenschuld der mensheid.

Nu pas zult u de grote betekenis van het verlossingswerk kunnen inzien, wanneer u eraan denkt dat het van uzelf afhangt hoe uw lot is waarin u zich eens in de eeuwigheid bevindt, wanneer u zich voorstelt dat u onmetelijke kwellingen wachten omdat u gezondigd hebt en de genade van Jezus Christus niet aanneemt die u wil bevrijden van uw zondenschuld, wanneer u eraan denkt dat u zelfs in eeuwigheid niet in staat bent uw grote schuld te delgen en daarom eeuwigheden zult moeten smachten in onuitsprekelijke kwelling en duisternis en wanneer u bedenkt dat u ook vrij zult kunnen worden van uw schuld wanneer u zich maar aan Mij in Jezus overgeeft, wanneer u met uw zondenschuld naar het kruis gaat en Mij in Jezus vraagt om vergeving. U zult u voor elke zonde moeten verantwoorden en boete doen en u hebt allen gezondigd in het leven op aarde.

Maar u kunt ook allen vergiffenis krijgen, u zult vrij kunnen worden van uw schuld en als verlost het rijk van gelukzaligheid kunnen binnengaan, wanneer u zich maar tot Jezus Christus wendt, tot de goddelijke Verlosser die Mij zelf als omhulling heeft gediend, omdat mijn liefde het werk van verlossing voor u mensen wilde volbrengen en dit alleen maar kon in de uiterlijke vorm van een mens die al het leed op Zijn schouders nam, die geleden heeft en gestorven is als mens en die Zijn

Bertha Dudde - 20/28

Source: www.bertha-dudde.org

bloed heeft vergoten uit liefde om Zijn medemensen te helpen en hen te bevrijden uit geestelijke nood. U zult alleen uw weg op Hem hoeven te richten, u zult u in uw geestelijke nood alleen aan Hem te hoeven toevertrouwen, Hem uw zonden bekennen en Hem vragen, dat Hij ook voor u Zijn bloed vergoten zou mogen hebben opdat u vrij zult worden van uw zondenschuld, opdat u, van zonde en schuld bevrijd, het geestelijke rijk binnen zult kunnen gaan wanneer de dag van het heengaan van deze aarde voor u is gekomen.

En Hij zal u aannemen, Hij zal uw zondenschuld teniet doen, want Hij heeft mijn gerechtigheid genoegdoening verschaft. Hij heeft al het lijden en de smarten verdragen, die u zou moeten hebben verdragen en die u ook niet bespaard kunnen blijven, wanneer u onverlost, zonder Jezus Christus de aarde verlaat. In het rijk hierna zult u Hem nog wel kunnen vinden en ook dan zal u verlossing ten deel vallen, maar lang en zwaar is de weg en vaak hebt u daar ook de wil niet toe. Maar zonder Jezus Christus blijft de poort naar het lichtrijk voor u gesloten, zonder Jezus Christus zult u nooit zalig kunnen worden.

Amen

Geestelijke dood en hernieuwde kluistering

B.D. No. 7644

9. juli 1960

De geestelijke dood is het ergste lot, dat de ziel beschoren kan zijn, want ze is niet in staat zich daaruit te bevrijden, wanneer ze eenmaal de aarde heeft verlaten. Ze bestaat, is zich ook van zichzelf bewust en is toch volledig zonder licht en zonder kracht en dit is een toestand van mateloze kwelling. Hij leidt ook onafwendbaar weer tot de kluistering in de materie, wanneer er niet van de kant van de mensen een zodanig doeltreffende voorspraak wordt bewezen, dat de ziel daardoor kracht wordt toegevoerd, die haar kan veranderen, wanneer ze zelf de wil heeft, dat wil zeggen wanneer ze geen directe weerstand biedt. Zolang een ziel apathisch is in deze toestand, kan haar hulp worden geboden van de kant van de geestelijke lichtwereld, of door liefdevolle voorspraak. Maar ze kan ook zo verhard zijn, dat ze gloeiend van woede in opstand komt tegen de Macht, Die haar - zoals ze gelooft - gevangen houdt. Dan zinkt ze steeds dieper en verhardt ze tot vaste substantie, dan is de vooruitgang in het rijk hierna onmogelijk. Dan moet ze de eindeloos lange weg van de positieve ontwikkeling nogmaals gaan door de gehele schepping, want eenmaal moet deze ziel ontwaken ten leven, dat eeuwig duurt.

In dit gevaar, gedoemd te zijn de geestelijke dood te sterven, zijn ontelbare mensen op deze aarde, want in de eindtijd doen ze niets om zich het leven te verwerven. Ze leven zonder liefde en daarom ook zonder God, ze verharden hun ziel al op aarde tot materie, want hier streven ze naar en ze denken niet aan het geestelijke leven, dat ze de ziel moeten verschaffen zolang ze op aarde verblijven. Ze worden een prooi van hem, die heer van de aardse wereld is en streven ook naar diens goederen. En deze kunnen de ziel geen leven schenken, maar ze bereiden haar de geestelijke dood. En gaat ze in deze levenloze toestand het rijk hierna binnen, dan is ze ook in het grootste gevaar, want liefdeloze mensen laten zelden op aarde vrienden achter, die hen liefdevolle gedachten nasturen in het geestelijke rijk. En alleen zulke gedachten kunnen de zielen redden, want elke liefdevolle gedachte, elk gebed vol van liefde, doet zich bij deze zielen gevoelen als kracht, die een zodanige uitwerking kan hebben, dat de ziel verandert en de wil heeft opwaarts te klimmen. Dan is ze aan de eeuwige dood ontkomen, dan valt ze niet terug in de toestand, die haar een hernieuwde kluistering zou opleveren.

U, mensen, kent allen de kracht van de liefde niet, daar u anders uw best zou doen in liefde te leven en dan zou u levend worden, want de liefde zelf is leven en ze wekt al het dode weer op tot leven. Maar wanneer u deze kracht niet benut, wanneer u zonder liefde voortleeft, is er niets anders dan verharding van de geestelijke substantie van uw ziel en ze geraakt in een vreselijke toestand,

want dood is dan niet het vergaan van uzelf, maar het blijven voort-vegeteren in het bewustzijn van uw bestaan, maar in kwellende onmacht en duisternis.

Zolang u nog op aarde leeft, zult u zich van deze toestand geen idee kunnen vormen. Maar u zou er alles aan moeten doen die te ontlopen, want op aarde is het voor u mogelijk; op aarde hebt u steeds weer de gelegenheid werken van liefde te verrichten en dan is het gevaar van de dood uitgeschakeld, dan zult u al op aarde ontwaken ten leven en dan kunt u ook het eeuwige leven binnengaan, dan hebt u de dood overwonnen. En u zult allen in liefde kunnen leven, want u hebt de goddelijke vonk van liefde in u, die alleen maar hoeft te worden ontstoken en die dan nooit meer zijn licht zal doven, omdat de liefde u steeds nieuwe kracht geeft en u werken kunt uit innerlijke aandrang, wanneer u eenmaal deze liefdevonk in u hebt ontstoken. Maar u kunt er niet toe worden gedwongen, u kunt alleen maar steeds op de verschrikking van de geestelijke dood worden gewezen, opdat u uit eigen aandrang deze verschrikking poogt te ontgaan. Want zolang u op aarde leeft, hebt u de kracht om werkzaam te zijn in liefde, maar bent u eerst eenmaal het rijk hierna binnengegaan, dan kunt u niets meer uit eigen kracht, dan bent u op hulp aangewezen en u kunt u gelukkig prijzen, wanneer zulke hulp u door mensen wordt verleend, wier gedachten u in liefde navolgen. Alleen de liefde verlost, alleen de liefde is kracht en ieder mens moet zich kracht verwerven, door werkzaam te zijn in liefde, zolang hij op aarde leeft, opdat hij niet zal vervallen aan de geestelijke dood.

Amen

De leer van de verdoeming is een dwaalleer

B.D. No. 7910

4. juni 1961

Wees niet bang, dat u verloren gaat, wanneer u Mij in uw hart draagt. Geloof niet, dat een wrekende God u zal straffen voor uw zonden, dat hij geen erbarming zal kennen, dat hij u voor eeuwig zal verdoemen. Ik ben een God van Liefde en Barmhartigheid en Ik help u alleen steeds omhoog uit de diepte, waarin u zelf bent neergestort in vrije wil. Door uw zonde hebt u uzelf in een toestand verplaatst, die ongelukkig is. U hebt voor uzelf de toestand van het lijden geschapen, waarin u zich bevindt. Maar Ik zal u altijd bijstaan, om uit de diepte de weg terug te vinden. Ik zal u er steeds weer bij helpen, dat u weer gelukkig wordt, zoals u was in het allereerste begin. Het kwaad hebt u zelf gewild en naar u toetrokken en de uitwerking ervan kan nooit gelukzaligheid zijn. Veeleer is een ongelukkige toestand het gevolg van dat, wat u vrijwillig nastreefde en hebt gedaan.

Maar uw God en Vader houdt van u, want u bent uit Zijn Liefde voortgekomen en deze Liefde zal nooit ophouden. Ze zal Zich dus steeds beijveren u weer terug te winnen en Ze zal alles doen om u weer een gelukkig lot te verschaffen, waartoe echter uw vrije wil nodig is. Want zoals u eens vrijwillig van Mij bent weggegaan, zoals u eens vrijwillig een grote zonde op u hebt geladen, zo ook zult u weer vrijwillig naar Mij terug moeten keren. U zult uw schuld moeten inzien, er spijt van moeten hebben en om vergeving van de schuld moeten vragen en alles zal zijn zoals in het allereerste begin. U zult in het zich verbinden met Mij bovenmate gelukkig zijn. Dus zult u altijd mogen geloven in een God van Liefde en Barmhartigheid, want al ben Ik ook een rechtvaardige God, Ik laat u toch niet over aan uw zelf gekozen lot of leg u straffen op. En daarom is het verkeerd te zeggen, dat Ik u verdoem voor uw zonden. Integendeel: Ik stel tegenover deze opvatting het werk van Mijn Liefde en Erbarming, Mijn offerdood aan het kruis voor uw zonden. Zou Ik u voor eeuwig willen verdoemen voor uw vroegere zondenschuld, dan zou Mijn verlossingswerk waarlijk niet nodig zijn geweest. Maar zo gaf Ik u een bewijs van Mijn Liefde en Erbarming: Ik offerde Mij Zelf, Ik stierf voor u, Ik gaf Mijn leven aan het kruis voor uw zondenschuld.

Alleen al daaruit zult u kunnen herkennen, dat de leer van de eeuwige verdoemenis een dwaalleer is, want Mijn werk van verlossing bewijst het tegendeel. Het toont u een God van Liefde en

Erbarming, Die Zich Zelf prijsgeeft, om uw schuld teniet te doen, Die u dus nooit voor eeuwig zal verdoemen. Een straffende God is geen juist beeld van Mij en Mijn Wezen; IK, Die de Liefde ben en nimmer Mijn schepselen in nog grotere ellende zal storten, dan ze al hebben ondervonden, door hun afval van Mij. Ik wil ze weer terugwinnen en daarom nam Ik hun schuld op Me, om die uit te wissen, omdat Ik Me bekommerde om het lot van al het gevallen en Ik dit wil helpen naar omhoog.

Maar het schepsel - de mens in het laatste stadium op de aarde - kan ook weigeren Mijn Erbarming aan te nemen en zich dus op verre afstand van Mij in eigenzinnigheid ophouden. Dan is hij ook ongelukkig, dan schept hij voor zichzelf het lot van de verdoemenis, dat hij echter ook te allen tijde zelf kan beëindigen, wanneer hij zich maar tot Mij wendt, wanneer hij Mijn verlossingswerk erkent en er voor zich een beroep op doet. Steeds zal hij in Mij de liefdevolle Vader aantreffen, Die Zijn kind wil helpen, Die Zelf naar Zijn kind verlangt en Die hem voortdurend helpend terzijde staat, zij het, dat Hij de vrije wil van het kind eerbiedigt, dat Hij het niet dwingt terug te keren. Maar dan is ook zijn lot zo lang ongelukkig, tot het zich vrijwillig naar Mij toekeren heeft plaats gevonden.

Ik ben een God van Liefde en Barmhartigheid. Doch de Rechtvaardigheid, die ook tot Mijn volmaakt Wezen behoort, verbiedt het, om u, die zondig bent geworden door eigen schuld, een gelukkig leven te bereiden. U zult eerst het vrij worden van uw schuld door Mijn verlossing moeten aannemen, u zult Mij moeten belijden in Jezus Christus en willen horen bij diegenen, voor wie Ik Mijn bloed heb vergoten aan het kruis. En u zult waarlijk niet meer van een God van toorn spreken, die u onbarmhartig verdoemt. U zult Mijn Liefde bij uzelf ondervinden, want Hij, Die uw vroegere zondenschuld op Zich heeft genomen en die heeft teniet gedaan, zal Zich weer met u verenigen en u doorstralen met de kracht van Zijn Liefde en u zult gelukkig zijn en blijven tot in alle eeuwigheid.

Amen

GOD's grote Liefde

B.D. No. 8042

18. november 1961

Laat u door MIJ bedenken, want Mijn Liefde voor u is overgroot en wil steeds maar geven en gelukkig maken. En IK vraag verder niets van u dan een geopend hart, d.w.z. uw wil om van MIJ liefdegaven in ontvangst te nemen. Maar dan zult u rijkelijk bedacht worden, IK zal u geestelijk en aards bedenken - alles wat u nodig hebt voor lichaam en ziel zal u toekomen, opdat u uw weg over de aarde met succes zult kunnen afleggen, geestelijk helemaal rijp te zijn geworden en de vereniging met MIJ gevonden te hebben - wat zin en doel is van uw bestaan op aarde.

Laat u door MIJ bedenken, want in alle volheid wil IK Mijn genaden over u uitstorten, omdat u zwak en hulpbehoevend bent en u zonder Mijn hulp niet ten hogen zult kunnen komen. Maar IK wil dat u de top bereikt, IK wil dat u weer wordt wat u was in het allereerste begin: volmaakte wezens, die onuitsprekelijk zalig zijn. U bent een deel van MIJ en daarom moet u ook met MIJ verbonden zijn.

Maar nog houdt u zich verre van MIJ, tenzij u uw hart vrijwillig voor MIJ opent en begeert dat IK Zelf bezit neem van u. Deze wil, dit verlangen moet in u levend worden en daar hebt u kracht en genade voor nodig, want u bent nog zwakke wezens en u bevindt u nog in de macht van Mijn tegenstander, zolang u zich nog niet bewust bij MIJ heeft aangesloten door uw wil. En daarom spant Mijn Liefde Zich voortdurend in u zo tegemoet te treden, dat u zich door Haar laat aanraken - of ook: IK schenk u voortdurend liefdegaven opdat u zich naar de Gever zal wenden, want pas dan zijn deze liefdegaven voor u van waarde. IK houd van u en IK wil alleen dat u Mijn Liefde voelt, waartoe echter een openen van uw hart nodig is, een innerlijke bereidwilligheid, de straling van Mijn Liefde in ontvangst te nemen. En dit laat u MIJ zien, wanneer u aan MIJ denkt, wanneer u

Bertha Dudde - 23/28

Source: www.bertha-dudde.org

denkt aan een GOD en Schepper van WIE u als eigen persoon bent uitgegaan. Dan is uw wil al op MIJ gericht en IK gebruik elke zodanige gelegenheid u dan liefdegaven te doen toekomen, in welke vorm dan ook.

IK leer u Mijn Woord kennen, IK wakker in u het verlangen aan naar de band met Diegene Die u als uw Schepper erkent en IK geef u d.m.v. gedachten opheldering, of doe u geschriften toekomen die overeenstemmen met de waarheid, of IK breng u met mensen samen met wie u geestelijke gesprekken zult kunnen voeren.

IK bekommer ME om ieder afzonderlijk en zou graag in diens hart Liefde naar binnen willen stralen, opdat deze Liefde beantwoord wordt en u nu bewust streeft naar de vereniging met MIJ, DIE de eeuwige LIEFDE ben. Want IK wil MIJ voortdurend wegschenken, IK wil u, Mijn schepselen voortdurend gelukkig maken, omdat IK ook voortdurend uw wederliefde wil verkrijgen, die de oorspronkelijke verhouding herstelt, die eeuwige gelukzaligheid betekent. En u kunt er zeker van zijn dat Mijn Liefde u nooit opgeeft, dat Ze u achtervolgt, ook wanneer u zich nog verre houdt van MIJ. IK zal nooit eerder rusten tot IK ook uw liefde gewonnen heb, want beantwoorde liefde maakt pas gelukkig. Mijn Liefde voor u houdt echter nooit op, omdat u uit Mijn Liefde bent voortgekomen. En daarom zal IK ook nooit ophouden MIJ aan u te schenken. IK zal nooit ophouden u te ondersteunen naar MIJ terug te keren. IK zal voortdurend uw harten treffen, al sluit u zich ook nog zo af - eens zal de Kracht van Mijn Liefde doorbreken, u zult u vrijwillig aan Haar overgeven, u zult u in liefde met aandrang een weg banen naar MIJ en aan de gelukzaligheid van het geven en ontvangen zal geen einde komen. Want Mijn Oersubstantie is Liefde en ook u zult weer in uw oorspronkelijke staat terugkeren, omdat IK u niet opgeef, omdat IK u voortdurend met Mijn Liefde achtervolg tot u de mijne bent geworden en blijft voor eeuwig.

AMEN

God probeert wederliefde te wekken

B.D. No. 8043

20. november 1961

De duisternis, die over de aarde ligt gespreid, is waarlijk groot en daarom neemt ook de zondigheid van de mensen toe, hoe dichterbij het einde is. En steeds weer probeert Mijn Liefde de mensen licht te brengen, want al zijn ze ook nog zo diep gezonken, al zijn ze ook nog zo ver van Mij verwijderd, Mijn erbarmende Liefde kent het verschrikkelijke lot, dat voor hen allen is weggelegd, die vóór het einde de terugweg naar Mij niet vinden, die de weg van de terugkeer niet hebben aanvaard voordat het einde komt. Ik ken de macht van de tegenstander, waaraan de mensen ten prooi vallen. Ik ben op de hoogte van hun zwakheden en willoosheid, Ik moet hun wil de vrijheid laten en Ik zie hoe ze ononderbroken op de afgrond afstevenden; dat ze weer voor eindeloze tijden gekluisterd worden in de schepping. En het lot van hen boezemt Mij medelijden in, zodat Mijn Liefde iedere afzonderlijke ziel tot aan het einde achterna gaat en ze nog tracht te winnen.

Maar Ik weet ook, dat iedere ziel eens naar het licht zal komen, ook wanneer er eeuwigheden mee gemoeid zijn. Mijn Liefde voor Mijn schepselen is oppermachtig en Ze zal daarom ook niets onbeproeft laten, om de ongelukkige toestand voor hen te verkorten, om ze aan de handen van Mijn tegenstander te ontrukken, omdat Ik als een vader bezorgd ben om Mijn kinderen en hen elk leed zou willen besparen, omdat Ik hen gelukzaligheid in overvloed zou willen bezorgen. Maar Mijn hoogst volmaakt Wezen zal steeds werkzaam zijn in wettelijke ordening en zo kan een wezen nooit van de gelukzaligheid genieten, dat zich bewust tegen Mij verzet, dat niet vrijwillig dichterbij Mij komt, maar daarentegen volhardt in zijn afweer, die hem eens de duisternis opleverde en die grote afstand tot Mij betekende.

Ik kan zo'n wezen niet gelukkig maken, maar Ik ontnem hem toch Mijn Liefde niet. Integendeel, Ik achtervolg het met Mijn Liefde. Ik probeer Me aan hem als een God van Liefde te kennen te

Bertha Dudde - 24/28

Source: www.bertha-dudde.org

geven, opdat het hem makkelijk valt, Mijn Liefde te beantwoorden en opdat dan alle gevaar om verloren te gaan is bezworen.

Liefde wekt wederliefde. Verwacht of hoop Ik nu van Mijn schepselen, die als mens over de aarde gaan, liefde, dan moet Ik Me aan hen vooreerst als een God van Liefde bewijzen, in Wie ze nu vertrouwen krijgen en Hem wederliefde schenken. Wil Ik liefde van Mijn schepselen ondervinden, dan moeten ze ook weten van Mijn Liefde voor hen, ofschoon het vaak moeilijk is de mensen te overtuigen van de Liefde van hun God en Schepper, Die hun Vader wil zijn tot in alle eeuwigheid. Maar Ik wil de harten van Mijn kinderen winnen en dat veronderstelt, dat ze Mij leren herkennen; dat veronderstelt, dat Ik hen help, wanneer ze in nood zijn en zich tot Mij wenden om Mijn bijstand. De mensen moeten Liefde voelen van Mijn kant, Die dan wederliefde opwekt.

Maar zeer vaak zijn ze niet in staat Mijn Liefde te onderkennen, omdat hun geestestoestand nog erg verduisterd is als gevolg van hun eigen liefdeloosheid en dan moet hen opheldering worden verschaft in alle waarheid, maar steeds op een manier, dat Mijn Liefde wordt benadrukt, maar niet Mijn rechterlijke Macht. Door te dreigen met straffen worden ze niet op het pad der liefde geleid; veeleer vreezen ze Mij alleen, wanneer ze trouwens al aan een God geloven, Die alle Macht heeft over hemel en aarde.

Als het echter toch lukt, door het brengen van de waarheid hen een liefhebbende God begrijpelijk te maken, Wiens middelen alleen steeds worden begrepen, wanneer hen de verbanden naar waarheid duidelijk worden gemaakt, wanneer steeds weer Mijn Liefde voor alle mensen naar voren wordt gebracht, dan is het ook mogelijk, dat hun harten zich in liefde richten op Mij en dan zullen ze vrijwillig doen, wat Mijn Wil is en dan heb Ik hun liefde al gewonnen en hun terugkeer naar Mij is verzekerd. En daarom zal Ik nooit ophouden, naar de liefde van Mijn schepselen te dingen, want gedwongen is ze niet te winnen en dus moet ook al Mijn toespreken in alle liefde op u, mensen, gericht zijn, wil Ik bereiken, dat u naar Mij luistert en over al Mijn Woorden in alle ernst nadenkt. Want wat in liefde wordt aangeboden, zal ook eerder de aandacht trekken. Harde, toornige woorden daarentegen - zelfs wanneer ze gerechtvaardigd zouden zijn - zullen geen liefde wekken, veeleer een hernieuwde wil om af te weren tot gevolg hebben en dan heb Ik niets gewonnen.

Mijn evangelie van liefde moet worden verbreid in de hele wereld en waar dit gebeurt in onbaatzuchtige liefde, zal het waarlijk ook niet zonder gevolg blijven. Maar wordt er vrees voor straffen in de mensen gewekt, dan zal de verandering tot liefde onzeker blijven. Een mens kan dan wel zijn best doen correct te handelen, maar een werkzaam zijn in liefde in vrije wil is zijn levenswandel nog niet. Echter alleen dit brengt Mij de schepselen als Mijn kinderen terug, die eens vrijwillig van Mij zijn weggegaan.

Ik tracht de liefde van deze schepselen van Mij te winnen en probeer steeds alleen als God van Liefde, als Vader Mij aan hen te openbaren. En Ik maak ze daarom opmerkzaam op de gevolgen van een liefdeloze levenswandel, dat zij daarover zullen nadenken en zichzelf rekenschap geven in hoeverre ze Mijn geboden van liefde nakomen. Want kennis van Mijn geboden van liefde moeten ze bezitten, het moet hen worden overgebracht, maar onder dwang kan het vervullen ervan niet worden bereikt. Mijn Liefde zal u, Mijn schepselen, eeuwig toebehoren en Ze zal niet eerder rusten, dan tot u weer naar Mij bent teruggekeerd, tot ook u Mijn Liefde zult beantwoorden en dan ook de aaneensluiting met Mij weer tot stand is gebracht, die tot de eeuwige gelukzaligheid behoort.

Amen

Alleen een geestelijk weten volgens de waarheid zal u de zin en het doel van uw leven op aarde laten inzien. En u dit weten overeenkomstig de waarheid toe te zenden, zal steeds Mijn zorg zijn, opdat u niet zonder resultaat het aardse leven aflegt, omdat u zich in volledige onwetendheid bevindt, wanneer u uw bestaan als mens begint. En daarom zeg Ik steeds weer, er moet een klein lichtje in u worden ontstoken, dat u uitsluitel geeft over uzelf en uw verhouding tot Mij. En dit kleine licht kan uw vrije wil telkens versterken, zodat het in u helder wordt en er geen enkele geestelijke duisternis meer op u drukt, daarentegen de inzichten steeds toenemen en u ook zeker uw doel bereikt op aarde: algehele omvorming van uw wezen tot liefde, naar uw oertoestand, waarin u gelukkig was.

Dat Ik u dit licht schenk, is een onverdiende genade, omdat u het eens bewust afwees en daarom Mij Zelf ontrouw werd. Het was verwaandheid, die u aanzette tot deze afval van Mij. U voelde zich net als Mijn eerst geschapen geest Lucifer, zijnde volkomen krachtig en geloofde Mij te kunnen overtroeven. U geloofde Mij Zelf aan de kant te kunnen zetten en daarom maakte u zich vrijwillig los van Mij, steeds staande onder de invloed van die eerst geschapen geest, die meende zo sterk te zijn, dat hij geloofde Mij te kunnen onttronen. Maar hij bevond zich in het helderste licht. Hij wist dat hij als wezen uit Mij was voortgekomen. Hij wist dat hij van Mij de kracht ontving, dat Ik dus Zelf de Bron was en toch maakte hij zich los van Mij, ondanks beter inzicht, want de hem van Mij uit onbepert toestromende kracht heeft hem verwaand doen worden. Ze heeft zijn denken verward, omdat hij ze Mij misgunde, dus een zondige verkeerde wil, die de beweegreden van zijn val was, leverde hem al geestelijke duisternis op, zodat hij geloofde zich van Mij los te kunnen maken en toch in het bezit van volheid van kracht te blijven. Maar het losmaken van Mij betekende ook steeds verminderde kracht van liefde, want de kracht van Mijn Liefde verloor haar werkzaamheid door diens weerstand. En de duisternis om hem verdichtte zich meer en meer. En in dezelfde toestand geraakten ook de wezens, die zijn wil, met gebruikmaking van Mijn kracht, had geschapen.

Ze werden niet door hem gedwongen hem te volgen en ze waren ook in staat zichzelf te zien als schepselen, die uit Mijn kracht waren voortgekomen. En daarom was hun schuld enorm groot en kon deze niet door de wezens zelf worden goedgeemaakt. Ze bleven, ondanks het eeuwig lange terugvoeringsproces door de scheppingen van de aarde, door de materiële wereld, belast met deze schuld en zouden nooit meer het rijk van het licht kunnen binnengaan, wanneer Ik Zelf hen niet zou hebben verlost van zonde en dood, doordat Ik in de Mens Jezus Mijn leven gaf aan het kruis, om voor deze zware schuld te boeten. Doch slechts één Mens kon zo'n offer aanbieden, Die in staat en gewillig was te lijden, Die zo'n grote mate van Liefde opbracht voor Zijn gevallen broeders, dat Hij al het maar denkbare leed op Zich nam en bijgevolg de schuld teniet deed door Zijn kruisdood. In deze Mens Jezus daalde Ik Zelf af naar de aarde en maakte voor de mensen weer de weg vrij naar Mij. Ik leidde ze uit de duisternis omhoog, naar het licht. Mijn overgrote Liefde, Die naar al het wezenlijke uitgaat en gelden zal tot in alle eeuwigheid, heeft een werk van erbarmen volbracht. Ze heeft de zondige mensheid weer een geschenk van genade aangeboden, dat ze alleen maar hoeft aan te nemen en er gebruik van hoeft te maken. Want het verlossingswerk van Jezus Christus moet in vrije wil worden erkend en aangenomen. De mens moet zelf in het aardse leven de weg nemen naar het kruis en de zondenlast naar Hem dragen, hij moet Jezus vragen, dat Hij ook voor hem Zijn Bloed mocht hebben vergoten en dus in Hem Mij Zelf weer erkennen.

Zoals hij Mij eens vrijwillig afwees en van Mij afviel, zo moet hij weer vrijwillig naar Mij terugkeren, daar hij anders eeuwig in duisternis en een onzalige toestand blijft, tot hij zijn verkeerde wil ten goede heeft veranderd. En dit weten moet u in alle waarheid worden overgebracht en dan zult u ook zeker de terugweg naar Mij aanvaarden. U zult de juiste wilsbeslissing nemen in het aardse leven als mens en opgenomen kunnen worden in het rijk van het licht en gelukkigheid,

omdat dan uw vroegere zondenschuld voor u teniet is gedaan door Jezus Christus, in Wie Ik Mij Zelf heb belichaamd, om de mensheid te verlossen.

Amen

Niets blijft voor eeuwig onverlost achter

B.D. No. 8443

20. maart 1963

Ieder mens draagt zelf de verantwoordelijkheid voor de staat van rijpheid van zijn ziel en daarom bepaalt ook de mens zelf de duur van zijn verwijdering van Mij. Dat wil zeggen: iedere oergeest - de in de mens belichaamde ziel - keert onherroepelijk naar Mij terug, maar in welk tijdsbestek ze deze terugkeer bewerkstelligt, is een aangelegenheid van de vrije wil. En daarom kan het ook eeuwigheden duren tot ze weer tot dat is geworden wat ze was in het allereerste begin: tot een volmaakt, met Mij innig verbonden wezen dat in licht en kracht en vrijheid nu werkzaam kan zijn naast Mij. Maar dat deze terugkeer eenmaal wordt gerealiseerd is zeker, omdat het oerwet is van eeuwigheid dat alles wat van Mij als kracht uitstraalt, weer naar Mij moet terugkeren. Maar de tijdsduur van de terugkeer naar Mij kan zich over eeuwigheden uitstrekken en voor u mensen is dit tijdsbestek niet te overzien, want uw denken is beperkt.

Nochtans bestaat er geen "eeuwige" dood, wanneer daaronder een altijddurend ver van Mij af zijn wordt verstaan. U zult wel van eeuwigheden kunnen spreken, maar niet van een staat die eeuwig duurt, dus zonder einde is. Want zo'n begrip is niet verenigbaar met mijn wezen, dat liefde is en wijsheid en almacht. Geloof u soms, dat mijn wijsheid en almacht niet over middelen beschikken om alles te bereiken, ook de definitieve terugkeer van het van Mij eens afgefallen geestelijke? Of gelooft u, dat mijn liefde zo beperkt is, dat ze ook maar één wezen in de staat van de eeuwige dood zou laten?

U weet, dat zelfs mijn tegenstander eens terug zal keren in het vaderhuis en dat hij door zijn Vader wordt opgenomen als de naar huis teruggekeerde zoon, ook al zullen nog eeuwig tijden voorbijgaan. Toch zal ook hij niet eeuwig uit mijn aangezicht verbannen blijven, ook hij zal eens vurig verlangen naar mijn liefde en vrijwillig naar Mij terugkeren. En er zal niets bestaan, wat achterblijft in onverloste staat, want ook de hardste materie lost eens op. Ze geeft het gevangen geestelijke vrij en zelf vergeestelijkt ze zich langzamerhand, omdat alles, wat in het gehele universum bestaat, geestelijke kracht is, dat uit Mij was en is voortgekomen, maar zich alleen maar in verschillend sterke werking uit, dus dienovereenkomstig verhard of al verzacht, dicht bij haar vergeestelijking is. Maar eens zal deze vergeestelijking van alle materie zeker plaatsvinden en er blijft niets meer achter wat zich tegen Mij verzet. Ook deze verkeerde veronderstelling is ook het produkt van het verstandelijk denken van de mens, dat door mijn rechtstreekse onderrichting van boven moet worden rechtgezet, want nooit is er van Mij uit de mensen zo'n leer gegeven.

Steeds weer zal mijn tegenstander zich inmengen en de mensen ertoe aanzetten geestelijk gedachtegoed te veranderen, dat u op een dwaalspoor moet brengen en twijfel aan mijn wezen moet wekken. Want zodra u dit voor mogelijk houdt, dat onverlost geestelijks eeuwig in zijn toestand moet blijven, is ook mijn eindeloze liefde in twijfel getrokken. Ze zou beperkt zijn, wat onmogelijk is bij een Wezen dat hoogst volmaakt is en blijven zal tot in eeuwigheid. Mijn tegenstander heeft waarlijk veel gelegenheid naar binnen te sluipen en verwarring te stichten en hij zal dit altijd doen wanneer het werkzaam zijn van mijn geest verdrongen wordt door verstandelijk denken, wat steeds mogelijk is wanneer de mensen zich niet tevreden stellen met een eenvoudige verklaring en menen verplicht te zijn er iets te moeten bijvoegen of afhalen. Zouden ze echter voor zulke veranderingen terugschrikken, dan konden zulke dwalingen niet binnensluipen. Want dan hielden ze zich precies aan mijn woord en zouden geen prooi kunnen worden van dwaling.

En daarom moet Ik steeds weer opnieuw de dwaling blootleggen. Ik moet u mensen mijn woord vrij daarvan doen toekomen. Ik moet alles in het reine brengen, opdat u zich geen geestelijke lering

Bertha Dudde - 27/28

Source: www.bertha-dudde.org

eigen maakt die niet van Mij is uitgegaan maar dat als mijn woord ijverig wordt verdedigd. Het werd in alle zuiverheid en waarachtigheid naar de aarde geleid, maar wanneer een mens zelf veranderingen aanbrengt, dan kan hij daar niet van Mij uit in gehinderd worden. Maar Ik zorg er altijd voor, dat u mensen steeds weer in het bezit van de zuivere waarheid komt. En wanneer u zelf begeert in de waarheid vast te staan, dan zult u ook bij elke verkeerde leer achterdochtig worden en u zult ze niet kunnen rijmen met het hoogst volmaakte wezen van uw God en Vader van eeuwigheid.

En dit is het juiste en zekerste onderzoek: dat u zich afvraagt of liefde en wijsheid en almacht van uw God een leerstelling rechtvaardigt, want zodra één ervan ontbreekt, zult u deze leerstelling ook als onjuist mogen afwijzen. En waarlijk, Ik zal u ook met redenen omkleden waarom zo'n leer die voor eeuwig verdoemt vals is, zodat u nu ook zult kunnen geloven en er zeker van bent dat u zich in de waarheid bevindt, die Ik steeds weer de mensen zal toesturen omdat deze alleen het licht is dat de weg verlicht die omhoog leidt.

Amen